Wilno, dnia 20 lutego 1929 roku.

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 2.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

Poz.: 140 Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 4 września 1928 r. o wykonaniu regulacji rzeki Drujki od jeziora Drywiaty do wsi Czerniowo w powiecie brasławskim, w województwie wileńskiem, zatwierdzone przez Ministrów: Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa 34

141 Okólnik № 3/313 Wojewody Wileńskiego z dnia 14 stycznia 1929 r. do PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie etatów i uposażenia pracowników gmin wiejskich . . . 35

142 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 11 października 1928 r. do PP. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie form organizacyjnych pracy samorządu nad podniesieniem rolnictwa . . 35

143 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 15 lutego 1929 r. do PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie wytycznych działalności samorządu terytorjalnego w [illegible] popierania rolnictwa 37

144 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 11 stycznia 1929 r. do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie urządzania szlamiarń 44

145 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 22 stycznia 1929 r. do PP. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie prolongaty terminu płatności 1 raty pożyczki na odbudowę 44

146 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 23 stycznia 1929 r. do PP. Starostów Województwa Wileńskiego Wileńskiego w sprawie powołania do życia Wydziału Wojskowego w Wileńskim Urzędzie Wojewódzkim . . 44

147 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 23 stycznia 1929 r. do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie wystawiania świadectw ubóstwa (niezamożności) 45

148 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 24 stycznia 1929 r. do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie opłat stemplowych od podań wnoszonych do władz wojskowych o wydanie zezwoleń na wyjazd zagranicę 45

149 Obwieszczenie Wojewody Wileńzkiego z dnia 18 stycznia 1929 r. w sprawie nadsyłania danych tyczących się produkcji i zatrudnienia w zakładach przemysłowych 45

150—156 Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne 46

157—194 Rejestracja Stowarzyszeń 46

Poz.: 195 Ogłoszenie Statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu brasławskiego 48

196 Ogłoszenie Statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu święciańskiego 56

Poz.: 197—203 Decyzje Sądu Okręgowego w Wilnie w przedmiocie zatwierdzenia i uchylenia zajęcia czasopism i odezw . 64

204—232 Obwieszczenia Sądów Grodzkich w sprawach spadkowych i innych 66

233 Obwieszczenie Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie 67

Poz.: 234 Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych o egzaminach na mierniczych przysięgłych 70

Poz.: 235—271 Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego o postępowaniu scaleniowem 70

Poz.: 272 Ruch służbowy:

A) W Urzędzie Wojewódzkim i w Starostwach Województwa Wileńskiego 73

B) W Wileńskim Okręgu Skarbowym 75

C) W sądownictwie na terenie Województwa Wileńskiego 75

D) W Dyrekcji Dróg Wodnych w Wilnie 76

E) W Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie 76

F) W Wileńskim Okręgu Pocztowo-Telegraficznym 77

DZIAŁ NIEURZĘDOWY: Str.

Ogłoszenia różne 80

Ogłoszenie Spółki Wodnej w Święcianach 80

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 80

DZIAŁ URZĘDOWY

140.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 4 września 1928 r.

o wykonaniu regulacji rzeki Drujki od jeziora Drywiaty do wsi Czerniowo w powiecie brasławskim, w województwie wileńskiem, zatwierdzone przez Ministrów: Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. Nr. 91, poz. 671) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. Nr. 75, poz. 524) zarządzam po wysłuchaniu opinji Sejmiku Brasławskiego, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje sposób pokrycia kosztów regulacji rzeki Drujki od jeziora Drywiaty do wsi Czerniowo.

§ 2. Regulację rzeki Drujki wykonywa Spółka Wodna Brasławska, utworzona w myśl ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr. 102, poz. 936) na podstawie statutu zatwierdzonego dnia 21 marca 1927 roku.

§ 3. Podstawą techniczną wykonania regulacji jest projekt zatwierdzony przez Ministra Robót Publicznych reskryptem z dnia 22 lutego 1927 r. L. VII-1353/26.

Wysokość sumy kosztorysowej zatwierdzonej przez Ministra Robót Publicznych wynosi 582,500 zł.

Zmiany projektu dotyczące jego podstaw hydrologicznych lub powodujące powiększenie sumy kosztorysowej wymagają zatwierdzenia przez Ministra Robót Publicznych. Inne zmiany projektu w ramach zatwierdzonego kosztorysu wymagają zatwierdzenia przez Wojewodę Wileńskiego.

§ 4. Celem pokrycia kosztów regulacji, zarządu, kontroli, kolaudacji i innych urzędowych czynności złączonych z wykonaniem regulacji, tworzy się fundusz budowy w wysokości zatwierdzonej sumy kosztorysowej.

§ 5. Na fundusz budowy składają się udziały:

a) Skarbu Państwa (państwowego funduszu meljoracyjnego) w wysokości 50% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 291.250 zł.;

b) Brasławskiego powiatowego związku komunalnego w wysokości 30% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 174.750 zł., na podstawie uchwały Sejmiku Brasławskiego z dn, 15 czerwca 1926 r.;

c) Spółki wodnej brasławskiej, wymienionej w § 2 niniejszego rozporządzenia, w wysokości 20% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 116,500 zł.

Część kosztów, przypadającą na brasławską spółkę wodną, obowiązany jest zaliczkowo pokrywać brasławski powiatowy związek komunalny niezależnie od swego 30% udziału.

§ 6. Udziały określone w § 5 będą wpłacane w ratach rocznych w miarę postępu robót tak, aby cały udział został wpłacony do końca roku 1930.

Wysokość rat rocznych przypadających na brasławski powiatowy związek komunalny i brasławską spółkę wodną oznaczy Wojewoda Wileński.

Raty przypadające na brasławski powiatowy związek komunalny będą wstawiane do odnośnych preliminarzy budżetowych tegoż związku.

Raty przypadające na brasławską spółkę wodną będą wstawiane do budżetu spółki.

§ 7. Funduszem budowy (§ 5) zarządza Wojewoda Wileński, na którego ręce wpłacają brasławski powiatowy związek komunalny i zarząd brasławskiej spółki wodnej przypadające na nie udziały.

§ 8. Roboty regulacyjne rozpoczęte zostały w roku 1927, a trwać mają do końca roku 1930.

§ 9. Umowy z przedsiębiorcami wykonywującymi roboty regulacyjne wymagają zatwierdzenia przez Wojewodę Wileńskiego.

§ 10. Brasławska spółka wodna jest obowiązana statutowo zapewnić udział w zarządzie i w zebraniu członków spółki jednemu przedstawicielowi państwowej władzy wodnej i jednemu przedstawicielowi brasławskiego powiatowego związku komunalnego zgodnie z art. 140 ustawy wodnej.

§ 11. Zarząd brasławskiej spółki wodnej jest obowiązany przedkładać Wojewodzie Wileńskiemu za pośrednictwem właściwego starosty odpisy corocznego budżetu i zamknięcia rachunkowego jak również sprawozdania z wykonanych robót oraz udzielać wszelkich żądanych wyjaśnień.

§ 12. Nadzór techniczny nad robotami regulacyjnemi sprawuje Dyrekcja Robót Publicznych Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Wojewoda ma prawo zarządzić każdego czasu stwierdzenie postępu robót i jakości ich wykonania, jak również przeprowadzenie kontroli robót oraz uczestniczenia w czynnościach kontrolnych podejmowanych przez organa brasławskiego powiatowego związku komunalnego.

§ 13. Kolaudacja robót może się odbywać tylko przy współudziale delegata Wojewody.

Protokuły kolaudacyjne mają być przedkładane w dwóch egzemplarzach Wojewodzie do zbadania. Jeden egzemplarz zbadanych protokułów kolaudacyjnych Wojewoda przedkłada Ministrowi Robót Publicznych.

Wypłata zasiłków i rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutów ze strony Wojewody Wileńskiego względnie Ministra Robót Publicznych.

§ 14. Utrzymanie wykonanych urządzeń i budowli regulacyjnych oraz zarząd gruntami uzyskanemi wskutek robót regulacyjnych jest obowiązkiem brasławskiej spółki wodnej.

W tym celu spółka wodna utworzy fundusz konserwacyjny, do którego prócz datków członków spółki wodnej będą również wpływały grzywny zgodnie z art. 250 ustawy wodnej, odszkodowania i dochody z gruntów, stanowiących własność przedsiębiorstwa.

§ 15. Rozporządzznie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim Województwa Wileńskiego.

Wojewoda Wileński: (—) *Wł. Raczkiewicz.*

Rozporządzenie powyższe zatwierdza się:

Minister Robót Publicznych: (—) *Inż. Moraczewski.*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Wewn: (—) *Sławoj-Składkowski.*

Minister Rolnictwa: (—) *K. Niezabytowski.*

141.

OKÓLNIK Nr. 3/313
Wojewody Wileńskiego
z dnia 14 stycznia 1929 r.

do PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie etatów i uposażenia pracowników gmin wiejskich.

L. III-60/Sz.

Na skutek znacznego rozszerzenia zleconego zakresu działania gmin, oraz ogólnego wzmożenia pracy samorządu gminnego, suma pracy w urzędach gminnych znacznie wzrosła.

Powyższe wymaga szczególnej troski i uwagi władzy nadzorczej, ażeby przepisy i wskazówki, dotyczące uposażenia i liczby etatów pracowników gmin wiejskich, stosowane były zgodnie z wymaganiami życia i celowości nadzoru nad samorządem, przytem polityka personalna, będąc dostosowaną do miejscowych warunków i możliwości finansowych gmin, winna konsekwentnie dążyć do zapewnienia zarządom gminnym pracowników należycie wykwalifikowanych.

Odnośnie gmin, w których władza nadzorcza stwierdzi przeciążenie urzędników pracą, nie należy stawiać przeszkód zwiększeniu liczby pracowników, po uprzedniem jednak zbadaniu za pośrednictwem inspektora samorządu gminnego ilości pracy w danym urzędzie gminnym, warunków i organizacji pracy, oraz kwalifikacji zatrudnionych tam pracowników.

Przy określaniu ilości etatów stanowisk służbowych w zależności od wielkości gminy i jej środków finansowych, należy przyjąć następujące wytyczne:

w gminach liczących do 3.000 mieszkańców—1 pisarz i 1 pomocnik.

w gminach od 3.000 do 6.000—1 pisarz, 1 pomocnik, 1 praktykant,

w gminach od 6.000 do 9.000 — 1 pisarz, 2 pomocników, 1 praktykant,

w gminach ponad 9.000 — na każde dalsze 3.000 mieszk. przypadać powinien 1 pomocnik pisarza, względnie praktykant.

Niepłatni praktykanci nie powinni być brani w rachubę.

Do czasu ustawowego określenia praw i obowiązków pracowników komunalnych, a z tem i kwalifikacji, wymaganych od pisarzy gminnych, powinna władza nadzorcza szczególną zwrócić uwagę na kwalifikacje przyjmowanych do urzędów gminnych praktykantów.

PP. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych powinni się interesować przebiegiem służby przygotowawczej tych praktykantów, oraz dopomagać im w uzupełnieniu ich wiadomości fachowych, przez zapewnienie im urlopów ewent. pomocy pieniężnej na wyjazd na kursy dla pracowników komunalnych.

Odnośne uposażenie pracowników komunalnych, — to z natury rzeczy musi ono mieścić się w granicach przez ustawę określonych, nie należy jednak stawiać przeszkód stosowaniu § 19 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30-XII 1924 r. w stosunku do tych pracowników, którzy się wykazali wybitną pracą w administracji gminnej, albo też posiadają wyższe, niż się to przeciętnie spotyka przygotowanie teoretyczne.

Nie należy również stawiać przeszkód przy zatwierdzaniu uchwał o pokr[illegible]niu przez gminę opłat za naukę dzieci zasłużeńszych pracowników gminnych.

Podając powyższe na skutek okólnika Nr. 2 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 stycznia 1929 r. N SS-2302/etaty, do wiadomości i stosowania, zarządzam spowodowanie prowadzenia w gminach ewidencji wszystkich pracowników i odnotowywania ich ruchu służbowego.

Wojewoda:
w/z (—) *Kirtiklis.*
Wicewojewoda.

142.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 11 października 1928 r.

do PP. Starostów Powiatowych Wojew. Wileńskiego w sprawie form organizacyjnych pracy samorządu nad podniesieniem rolnictwa.

L. VII 9086/R.

W załączeniu podaję do wiadomości okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 150 z dnia 14.VIII. 1928 r. w przedmiocie form organizacyjnych pracy samorządu terytorjalnego nad podniesieniem rolnictwa, zawierający dalsze rozwinięcie tych wskazań, które, mając na względzie uzyskanie jednolitego kierunku prac sejmików, niejednokrotnie dawałem Panom Starostom na zjazdach.

Niezależnie od wydania przez Ministerstwo Rolnictwa instrukcji, ustalającej, jakie czynności z zakresu popierania rolnictwa powinny być z reguły przedsiębrane przez organa samorządu terytorjalnego, jakie zaś przez inne czynniki subwencjonowane i kontrolowane przez samorząd powiatowy,—zechcą p.p. Starostowie już teraz przy układaniu preliminarzy budżetowych sejmików, przewidzieć odpowiednie pozycje zarówno na personel fachowy jak i odnośne wydatki rzeczowe, by preliminarz odpowiadał tym zadaniom, które okólnik nakłada na samorządy.

Za Wojewodę: (—) *W. Szaniawski*
Naczelnik Wydziału
Rolnictwa i Weterynarji.

Załącznik: 1.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
WARSZAWA
Dn. 14 sierpnia 1928 r.
Nr. S. G. 98-7-28.

W sprawie form organizacyjnych pracy samorządu terytorjalnego nad podniesieniem rolnictwa.

Odpis

OKÓLNIK Nr. 150.

Do Pana Wojewody (wszystkich)
z wyjątkiem w Katowicach, Poznaniu, Toruniu.

Podniesienie kultury rolnej w Polsce, a w związku z tem powiększenie, niewystarczającej dzisiaj naprz. w zakresie zbóż chlebowych nawet na potrzeby rynku wewnętrznego, produkcji rolnej, stanowi jeden z zasadniczych postulatów programu gospodarczego Rządu.

W akcji popierania produkcji i podniesienia kultury rolnej, obok resortowych władz państwowych Centralnych (Ministerstwo Rolnictwa i Ministerstwo Reform Rolnych) i ich organów administracyjnych i fachowych lokalnych, jaknajżywszy udział wziąć powinny również związki samorządu terytorjalnego.

W porozumieniu z Panami Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych ustaliłem następujące wytyczne

organizacyjne w sprawie akcji samorządu terytorjalnego w kierunku popierania rolnictwa, które Pan Wojewoda zechce zalecić organom samorządu w swoim zakresie działania stopniowo wprowadzać w życie:

1) Samorząd powiatowy winien czuwać nad intensywnym i wszechstronnym rozwojem rolnictwa w powiecie, biorąc czynny udział w akcji popierania rolnictwa.

2) Jako teren najbardziej podatny, a najbardziej opłacający zastosowanie kierowniczej myśli rolniczej oraz wszelkie inwestycje materjalne, należy uznać wsie o uzdrowionym ustroju rolnym, a zatem wsie scalone lub powstałe z racjonalnej parcelacji po uprzednim uregulowaniu służebności.

3) Należy dążyć do tego aby we wszystkich powiatach powstały sejmikowe komisje rolne, jako organa pomocnicze, współdziałające w akcji popierania rolnictwa z sejmikiem i wydziałem powiatowym.

Uwaga: „Pożądanem byłoby jaknajszybsze wyłonienie mniej licznej Podkomisji lub Sekcji organizacji gospodarstw, powstałych w wyniku przebudowy ustroju rolnego".

4) Do zadań komisyj rolnych należy przedewszystkiem:

a) opracowywanie planu działalności samorządu powiatowego w dziedzinie rolnictwa,

b) opracowywanie projektu wydatków samorządu powiatowego na cele rolnicze,

c) koordynowanie działalności samorządu powiatowego i dobrowolnych organizacyj rolniczych,

d) kontrolowanie specjalnego personelu oraz zakładów i urządzeń, utrzymywanych przez samorząd powiatowy w celu popierania rolnictwa,

e) kontrolowanie działalności tych dobrowolnych organizacyj rolniczych, które korzystają z zapomóg samorządu powiatowego,

f) opinjowanie we wszelkich sprawach gospodarstwa wiejskiego, które wchodzą pod obrady sejmiku,

g) przedstawianie sejmikowi powiatowemu kandydatów na członków kolegjów, powołanych do czynności specjalnych, związanych z rolnictwem (np. do powiatowej komisji publicznych szkół rolniczych, powiatowej komisji kwalifikacyjnej dla uznania buhajów i t. p.),

h) badanie skutków działalności i celowości zużycia wydatków powiatowego związku komunalnego w zakresię gospodarstwa wiejskiego.

5) W skład komisji rolnej powinni wchodzić:

a) przedstawiciele samorządu powiatowego, wybrani przez sejmik i ewentualnie wydział powiatowy, z pośród osób, posiadających odpowiednie przygotowanie fachowo-rolnicze,

b) fachowi urzędnicy państwowi z resortów rolniczych, o ile są czynni w powiecie (lekarz weterynarji, komisarz ziemski),

c) przedstawiciele dobrowolnych organizacyj rolniczych zaproszonych w tym celu przez sejmik, względnie wydział powiatowy.

Uwaga: Pożądane jest, aby przynajmniej część członków komisyj rolnych posiadała wyższe — względnie średnie wykształcenie rolnicze; jako minimum przygotowania fachowego dla członków sejmikowych komisyj rolnych należy uznać niższe wykształcenie rolnicze, bądź trzyletnią pracę w organizacjach rolniczych.

6) Szczegółowa instrukcja wydana przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Reform Rolnych ustali, jakie czynności z zakresu popierania rolnictwa powinny być z reguły przedsiębrane bezpośrednio przez organa samorządu powiatowego, jakie zaś przez inne czynniki, subwencjonowane i kontrolowane przez samorząd powiatowy.

7) Fachowy personel instruktorski powinien być z reguły na etacie samorządu powiatowego ze wszystkiemi konsekwencjami stosunku służbowego stąd wynikającemi, przedewszystkiem dla tych zadań w dziedzinie gospodarstwa wiejskiego, które samorząd wykonywa bezpośrednio i które należą do ustawowych jego obowiązków w zakresie rolnictwa.

Wspomniana w p. 6 szczegółowa instrukcja określi dokładnie, gdzie i w jakich warunkach zasada ta powinna być wprowadzona w życie, gdzie zaś i na jakich warunkach będzie właściwem subwencjonowanie przez samorząd organizacyj społecznych.

Personel instruktorski Sejmików podlegać będzie kontroli fachowej wojewody, sprawującego tę kontrolę za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Weterynarji. W sprawach dotyczących wsi i gospodarstw, powstałych w wyniku przebudowy ustroju rolnego, kontrola ta może być wykonywana w porozumieniu z wojewodą przez fachowych delegatów urzędów ziemskich. Przy wykonywaniu kontroli Wydział Rolnictwa i Weterynarji oraz urzędy ziemskie mogą się posługiwać w charakterze rzeczoznawców, organizacjami rolniczemi.

8) Przez dobrowolne organizacje rolnicze należy rozumieć zarówno zrzeszenia rolniczo-oświatowe, jak i spółdzielnie, związki zawodowe producentów pewnej gałęzi rolnictwa i t. p.

9) W województwach, w których nie istnieją izby rolnicze — do czasu zorganizowania tych izb — tworzy się wojewódzkie organa rolnicze, oparte o samorząd powiatowy. Organami temi są z reguły: związki międzykomunalne powiatów, oraz wojewódzka komisja rolna.

10) Związki międzykomunalne, obejmujące o ile możności wszystkie powiaty województwa, powinny mieć na celu:

a) utrzymywanie tych zakładów, służących popieraniu rolnictwa, których prowadzenie przekracza siły i stopień zainteresowania pojedyńczych powiatów, lub które z natury rzeczy lepiej i taniej mogą być prowadzone centralnie,

b) utrzymywanie specjalnego personelu instruktorskiego i technicznego wyższego rzędu.

11) Wojewódzkie komisje rolne są komisjami rady wojewódzkiej, utworzonemi w sposób analogiczny, jak komisje powiatowe. W szczególności w składzie komisyj wojewódzkich znaleźć się powinni także fachowi urzędnicy z resortu Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Reform Rolnych. Przewodniczącym komisji rolnej rady wojewódzkiej jest wojewoda, zastępcą przewodniczącego z urzędu naczelnik wydziału rolnictwa i weterynarji.

Do zadań wojewódzkiej komisji należy:

a) opracowywanie planu działalności w kierunku podniesienia rolnictwa w całem województwie,

b) koordynowanie działalności na polu rolnictwa wszystkich czynników na obszarze województwa,

c) udzielanie opinji wojewodzie i wydziałowi wojewódzkiemu oraz Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu we wszystkich sprawach rolniczych, w których wojewoda, względnie Okręgowy Urząd Ziemski w porozumieniu z wojewodą, takiej opinji zażąda, a zwłaszcza w związku z wykonywaniem nadzoru nad samorządem powiatowym,

d) pomoc w wykonywaniu zadań Wydziałów Rolnych oraz Urzędów Ziemskich danego województwa,

e) opracowywanie wniosków projektów i opinji z zakresu popierania rolnictwa na zlecenie rady wojewódzkiej.

Do możliwie szybkiego i sprawnego zorganizowania komisji rolnych powiatowych i wojewódzkich na wyżej wymienionych zasadach przywiązuję wielką wagę.

Za Ministra: (—) *Jaroszyński.*
Podsekretarz Stanu.

143.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 15 lutego 1929 r.

do PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmików Województwa Wileńskiego w sprawie wytycznych działalności samorządu terytorjalnego w zakresie popierania rolnictwa.

L. VII-1436/R.

Przesłana Panom przy pismie L. VII-998/R z dn. 4-go lutego r. b. a niżej umieszczona Instrukcja Pana Ministra Rolnictwa Nr. 139 Sp. z dnia 21-go stycznia r. b. w sprawie wytycznych działalności samorządu terytorjalnego w zakresie popierania rolnictwa, — ustala na podstawie porozumienia z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych i Panem Ministrem Reform Rolnych, jakie czynności z zakresu popierania rolnictwa powinny być z reguły przedsiębrane bezpośrednio przez organy samorządu powiatowego, jakie zaś przez inne czynniki, subwencjonowane i kontrolowane przez samorząd powiatowy.

Zwracam uwagę Panów na ten ustęp powołanej Instrukcji, który mówi, że całokształt prac nad podniesieniem rolnictwa w powiecie i wykończeniem rolniczem terenów objętych akcją agrarną znajdować winien oparcie i należytą opiekę w organach samorządu powiatowego, jako gospodarza powiatu. Prace te powinne być osnute na programie, przystosowanym do potrzeb i warunków miejscowych, do opracowania którego powołane są w pierwszym rzędzie komisje rolne.

Wojewoda: (—) *Wł. Raczkiewicz.*

MINISTERSTWO ROLNICTWA Warszawa, dn. 21 stycznia 1929 r.
Nr. 139—Sp.

INSTRUKCJA

dla P.P. Wojewodów (wszystkich) z wyjątkiem Wojewodów, Pomorskiego, Poznańskiego i Śląskiego, w sprawie działalności samorządu terytorjalnego w zakresie popierania rolnictwa.

W związku z okólnikiem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 sierpnia 1928 r. Nr. S. G. 98/7/28 w sprawie form organizacyjnych pracy samorządu terytorjalnego nad podniesieniem rolnictwa (p.p. 6 i 7) ustalam w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych i Panem Ministrem Reform Rolnych następujące wytyczne działalności samorządu terytorjalnego w zakresie popierania rolnictwa.

I. Zasady ogólne.

Stosunek do państwowej polityki rolnej.

Konieczność szybkiego wzmożenia wytwórczości rolnictwa wysuwa, jako jeden z najgłówniejszych warunków, usprawnienie dotychczasowej działalności na tem polu czynników lokalnych samorządowych i społeczno-rolniczych oraz ścisłe skoordynowanie tej działalności z programem zamierzeń Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Reform Rolnych. W podstawie tego programu leży przeprowadzenie na obszarach poszczególnych województw planu organizacyjnego w dziedzinie produkcji rolniczej, uwzględniającego również akcję przebudowy ustroju rolnego oraz łączącego w jedną zwartą całość prace poszczególnych samorządów i dobrowolnych zrzeszeń rolniczych. Akcja powyższa wymaga jednolitego kierownictwa i nadzoru fachowego, które do czasu powszechnego wprowadzenia izb rolniczych— sprawować będą Wojewodowie za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Weterynarji w porozumieniu z Okręgowemi Urzędami Ziemskiemi, przy współudziale organów kolegjalnych (komisje rolne rad wojewódzkich).

Programowość prac samorządu.

Związki samorządu terytorjalnego, będąc wykonawcami w swoim zakresie ogólnego państwowej polityki rolnej, mają zadanie rozwinięcia w tych ramach samodzielnej pracy twórczej w dziedzinie podniesienia rolnictwa, opartej na znajomości potrzeb lokalnych i możliwości produkcyjnych swoich okręgów. Do czasu zorganizowania izb rolniczych, które na obszarach poszczególnych województw będą skupiać i kontrolować pod względem fachowym działalność samorządów i dobrowolnych zrzeszeń rolniczych, praca programowa powinna być zogniskowana w komisjach rolnych rad wojewódzkich, zorganizowanych na zasadach wyłuszczonych w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 14-VIII 1928 r. Nr. S. G. 98/7/28. Najbliższem zadaniem wyżej wymienionych organów będzie wypracowanie przed rozpoczęciem nadchodzącego okresu budżetowego — wojewódzkich programów działalności rolniczej na okres conajmniej 2—3 lat, obejmujących całość poczynań zarówno samorządu terytorjalnego, jak i dobrowolnych zrzeszeń rolniczych na danym terenie. Analogiczne zadanie mają komisje rolne powiatowe w stosunku do poszczególnych powiatów. Programy powyższe powinny być ułożone w sposób jaknajbardziej konkretny i dający gwarancję wykonania oraz po uzgodnieniu z zainteresowanemi czynnikami ściśle i konsekwentnie przeprowadzane.

Działalność komisji rolnych wojewódzkich oprzeć należy na głębszem, wszechstronnem przestudjowaniu lokalnych stosunków i tendencji społeczno-gospodarczych, w tym celu winny one posiłkować się, o ile możności, pracami wojewódzkich komitetów regjonalnych.

Zadania samorządu powiatowego i stosunek samorządu do dobrowolnych zrzeszeń rolnych.

Całokształt prac nad podniesieniem rolnictwa w powiecie i wykończeniem rolniczem terenów objętych akcją agrarną znajdować winien oparcie i należną opiekę w organach samorządu powiatowego, jako gospodarza powiatu. Część ciążących na nim względem rolnictwa obowiązków samorząd powiatowy winien wykonywać bezpośrednio; stanowią one niejako główną podstawową sferę jego działalności, zmierzającej do popierania gospodarstwa wiejskiego.

Do zadań tych zaliczyć należy:

A. 1. Akcję meljoracyjną, w której planowe przeprowadzenie na terenie powiatu spowoduje

istostną i trwałą poprawą podstawowych warunków produkcyjnych i da efekt najbardziej korzystny dla rozwoju rolnictwa.

2. Zorganizowanie przez organa komunalne na terenie powiatu racjonalnej opieki weterynaryjnej jaknajszersze jej udostępnienie ludności rolniczej.

3. Planową likwidację nieużytków na terytorjum powiatu, w szczególności za pomocą zalesienia i zasadzenia wikliną.

B. Obok wymienionych wyżej zadań, które w interesie rolnictwa winny być przedewszystkiem należycie wykonywane, postawić trzeba na pierwszym planie obowiązki względem rolnictwa, włożone na samorząd terytorjalny przez obowiązujące ustawy w zakresie:

1. szkolnictwa rolniczego (ustawa z dnia 9-VII 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 398),

2. popierania hodowli (ustawa z dnia 28-X 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami — Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 868),

3. zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-XI 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 922).

C. Pozatem istnieje obszerny i różnorodny zakres zadań w dziedzinie popierania kultury rolnej, wymienionych w części szczegółowej niniejszego okólnika, które samorząd terytorjalny wykonywać powinien z reguły przez poparcie dobrowolnych zrzeszeń rolniczych. Różnorodność warunków miejscowych, wśród jakich odbywa się praca nad podniesieniem rolnictwa, nie pozwala na ściśle jednolite i zupełnie szczegółowe wytyczne, czy i kiedy dopuszczalne są odstępstwa od tej reguły. Z konieczności należy się tedy ograniczyć w omawianej dziedzinie do ustalenia ogólnych zasad, które przystosować do miejscowych warunków będzie obowiązkiem odpowiedzialnych za akcję czynników miejscowych z wojewodą i fachowemi organami wojewódzkiej administracji rolnej na czele. W sprawach, związanych z popieraniem akcji przebudowy ustroju rolnego (patrz ustęp ostatni części szczegółowej niniejszej instrukcji), przy stosowaniu ustalonych zasad do warunków miejscowych winno nastąpić po uprzedniem porozumieniu się z właściwemi Okręgowemi Urzędami Ziemskiemi.

Owe ogólne zasady są następujące:

1. Błędną i szkodliwą byłaby tendencja do zastąpienia dobrowolnych zrzeszeń rolniczych przez samorząd terytorjalny i uczynienia tych zrzeszeń zbędnemi. Organizowanie się rolników w celach kulturalnej i materjalnej samopomocy, wysuwające na czoło najbardziej aktywne i najbardziej ideowe elementy, przedstawia walory olbrzymie i niczem niezastąpione. Dotyczy to zarówno zrzeszeń rolników o charakterze ogólno-oświatowym (społeczne organizacje rolnicze), jak i wszelkiego typu zrzeszeń specjalnych (związki fachowe, spółdzielnie i t.p.); są one koniecznym warunkiem i głównym motorem postępu w rolnictwie. Już z tego samego powodu cieszyć się winni materjalnem i moralnem poparciem i opieką organów samorządu. Pozatem lokalne komórki zrzeszeń rolniczych, a zwłaszcza poszczególne kółka rolnicze, są częstokroć nieodzowną platformą działania nawet w tych dziedzinach zadań, które ponad wszelką wątpliwość powinien prowadzić bezpośrednio samorząd terytorjalny. Użyczając poparcia i pomocy dobrowolnym zrzeszeniom rolniczym, organa samorządu winny z drugiej strony żądać od tych zrzeszeń poparcia, zwłaszcza w postaci propagandy, tych agend, które samorząd terytorjalny prowadzi bezpośrednio.

2. Zakres zadań samorządu terytorjalnego, o których była mowa w punktach A i B, winien być przez wszystkie samorządy wobec wielkiego zaniedbania, jakie na tych polach u nas istnieje, należycie wykonywany. Wkraczanie samorządu terytorjalnego w inne dziedziny pracy nad podniesieniem rolnictwa może mieć miejsce jedynie w wypadkach uzasadnionych specjalnemi warunkami miejscowemi. Jako czynnik najbardziej miarodajny dla oceny sytuacji pod tym względem, należy przyjąć przedewszystkiem stan, stopień zaawansowania i skuteczność działania dobrowolnych zrzeszeń rolniczych na danym terenie. W szczególności byłoby błędem przez wszczęcie akcji samorządu przekreślać pożyteczną działalność dobrowolnych zrzeszeń.

3. Jako właściwą i niejako własną sferę działania dobrowolnych zrzeszeń rolniczych należy w każdym razie uznawać z reguły przejawiającą się w najrozmaitszych formach akcję w dziedzinie pozaszkolnej oświaty rolniczej. Wkraczanie samorządu w postaci bezpośredniej akcji w tę dziedzinę może być tylko uzasadnione nieodpartą koniecznością, wynikającą bądź z braku organizacji rolniczych na danym terenie, bądź też ze stanowczo ujemnej oceny wyników pracy dobrowolnych zrzeszeń rolniczych.

4. Organem koordynującym całość działalności wszystkich czynników, pracujących w powiecie nad podniesieniem rolnictwa, jest powiatowa komisja rolna. Dlatego też ustalony przez nią plan winien obejmować zarówno bezpośrednią działalność samorządu, jak i dobrowolnych zrzeszeń rolniczych.

5. Formy pomocy dobrowolnym zrzeszeniom rolniczym są z regóły następujące: subwencja, udzielana z ogólnych funduszów komunalnych, i kredyt, udzielany przez komunalne instytucje kredytowe.

Personel fachowy.

Utrzymanie przez samorządy powiatowe fachowego personelu jest z regułu uzasadnione przy wykonywaniu czynności, wymienionych w punktach 1, 2-A; w pkt. 3-A i w ustępie B tylko w wypadkach, gdy samorząd rozwija, w granicach włożonych na niego ustawowo obowiązków, szerszą działalność wymagającą utrzymania stałego personelu. Wskazane jest, aby jeden z funkcjonarjuszów rolniczych sejmiku był z urzędu referentem spraw rolnych przy komisji rolnej i wydziale powiatowym. Jednym z głównych obowiązków tego referenta będzie czuwanie nad wykonaniem programu prac komisji rolnej sejmiku, zwłaszcza w zakresie koordynacji poszczególnych działów pracy nad podniesieniem rolnictwa.

Odnośnie zadań, wymienionych w ust. C utrzymanie personelu instruktorskiego na etacie samorządu może mieć miejsce, w drodze wyjątku, w wypadkach uzasadnionych specjalnemi warunkami miejscowemi, zgodnie z zasadami podanemi w dziale p. t. „Zadania samorządu powiatowego i stosunek samorządu do dobrowolnych zrzeszeń rolniczych".

Komunalny personel fachowy podlega nadzorowi i kierownictwu fachowemu wojewódzkich organów administracji rolnej, a w zakresie czynności wykonywanych na terenach, na których prowadzone są prace nad przebudową ustroju rolnego, również nadzorowi fachowych organów Okręgowych Urzędów Ziemskich. Gdy jednak personel tej administracji jest z reguły niedostateczny, zwłaszcza, gdy chodzi o specjalistów w pewnych dziedzinach produkcji rolnej, należy się posiłkować specjalistami, utrzymywanymi przez izby rolnicze lub wojewódzkie zrzeszenia rolnicze.

Związki międzykomunalne.

Wybitną pomoc w zakresie niezbędnych dla rolnictwa inwestycji, dotyczących przeprowadzenia większych robót meljoracyjnych, budowy zakładów, służących do przetwórstwa i zbytu produktów rolnych, szkół i zakładów kultury rolnej o szerszem znaczeniu i t. p., okazać mogą związki międzykomunalne powiatów, których inicjowanie i planowy rozwój winny stać się przedmiotem szczególnej uwagi wojewódzkich komisji rolnych.

Zadania gminy.

Organa samorządu gminnego we właściwym dla nich zakresie czynności przyjmować winny żywy udział w akcji popierania rolnictwa, współpracując ściśle z organami samorządu powiatowego w ramach ogólno-powiatowego programu rolniczego.

Ważne jest również odpowiednie instruowanie organów administracji gminnej (wójtów, sekretarzy gminnych, sołtysów) w celu należytego wykonywania przez organa gminne włożonych na nie obowiązków — w dziedzinie konserwacji urządzeń meljoracyjnych, dozoru sanitarno-weterynaryjnego, walki ze szkodnikami, stacjonowania rozpłodników oraz racjonalnego administrowania majątkiem gminnym rolnym i leśnym.

Zasady subwencjonowania dobrowolnych zrzeszeń rolniczych przez samorząd.

Linją wytyczną działalności samorządu terytorjalnego winno być popieranie inicjatywy i samopomocy społeczeństwa rolniczego, jako głównej siły, na której rozwój i postęp rolnictwa jest oparty. Rozwój organizacji społeczno-rolniczych, spółdzielczych, związków fachowych powinien być w tym celu otoczony opieką organów samorządowych.

Subwencjonowanie przez samorządy dobrowolnych zrzeszeń rolniczych uzależniać trzeba od następujących czynników:

1. Jednolitości pracy organizacji w danym okręgu.

Z tego punktu widzenia nie należy subwencjonować agend równolegle prowadzonych na danym terenie przez parę organizacji rolniczych o podobnym typie, a ew. przyznanie zasiłku uzależniać bądź od połączenia tych prac, bądź przynajmniej od ścisłej ich koordynacji.

2. Własnych podstaw działania oraz sprawności organizacji subwencjonowanej.

Przy subwencjonowaniu należy w szczególności brać pod uwagę pracę społeczną członków danej organizacji oraz wpływy ze składek. Subwencje winny być udzielane w pewnym stosunku do własnych dochodów organizacji. Winna być również brana pod uwagę ciągłość pracy organizacyjnej i dotychczasowe jej wyniki.

3. Prowadzenia przez daną organizację działalności oświatowej i gospodarczej, zgodnej z programem pracy, nakreślonej przez czynniki państwowe

Oprócz współdziałania z dobrowolnemi zrzeszeniami rolniczemi, działającemi w powiecie, samorządy powiatowe mogą również udzielać subwencji zrzeszeniom rolniczym, obejmującym działalnością swoją teren całego województwa, na prace specjalne, które mają bezpośrednie znaczenie dla danego powiatu, względnie korzystać z usług fachowego personelu wojewódzkich zrzeszeń rolniczych na zasadzie specjalnej umowy.

W polityce subwencyjnej organa samorządów opierać się winny na następujących wytycznych:

1) działalność organizacji subwencjonowanej powinna być ściśle uzgodniona z ogólnym programem pracy nad popieraniem rolnictwa w powiecie, przyjętym przez powiatową komisję rolną;

2) subwencjonować należy przedewszystkiem prace dokonane już częściowo lub podjęte własnemi siłami organizacji, i subwencje udzielane na cele objęte budżetem danej organizacji powinny stać w pewnym stosunku do własnych nakładów; ustalenie tego stosunku w konkretnych wypadkach będzie zadaniem komunalnych organów rolniczych (wojewódzkich i powiatowych komisji rolnych);

3) agendy zrzeszeń rolniczych, których utrzymanie pokrywane jest z funduszów komunalnych, obsługiwać winny ogół ludności rolniczej powiatów zarówno zrzeszonej, jak i niezrzeszonej;

4) subwencje winny być udzielane na ściśle określone cele, i przeznaczenie zasiłków nie może być zmieniane bez zgody organów samorządu powiatowego;

5) subwencje nie mogą być zużywane na pokrycie ogólnych kosztów administracyjnych organizacji;

6) instytucja subwencjonowana zobowiązuje się prowadzić racjonalną rachunkowość, umożliwiającą ścisłą kontrolę rzeczową i buchalteryjną, i przedstawić corocznie samorządowi powiatowemu wyczerpujące sprawozdania fachowe i rachunkowe ze swej działalności;

7) subwencje winne być udzielane na zasadzie szczegółowych preliminarzy;

8) subwencje udzielane zrzeszeniom rolniczym na utrzymanie personelu fachowego winny być regularnie wypłacane, o ile celowość zużycia tych subwencji nie nastręczy uzasadnionych wątpliwości;

9) powiatowa komisja rolna przeprowadza kontrolę rachunków i bada szczegółowo celowość zużytkowania subwencji przez zrzeszenia rolnicze. Wskazane jest, aby komisja rolna powiatowa dokonywała przy pomocy swoich członków, na miejscu, lustracji prac prowadzonych przez organizacje, przyczem miernikiem oceny winien być realny wpływ działalności organizacji na rozwój produkcji rolniczej.

II. Wskazówki szczegółowe.

Meljoracje rolne.

Do zadań samorządu terytorjalnego w zakresie meljoracji rolnych należy:

a) opracowanie programu meljoracyjnego w danym okręgu;

b) popieranie akcji meljoracyjnej;

c) pomoc w konserwacji urządzeń meljoracyjnych;

d) udział, w miarę możności, w dochodzeniach wodno-prawnych na żądanie zainteresowanych.

a) Program.

Samorządy powiatowe (komisje rolne) winny opracować wytyczne akcji meljoracyjnej na terenie swego powiatu. Do czasu zorganizowania izb rolniczych zadaniem komisji rolnych rad wojewódzkich będzie ułożenie ogólnego planu meljoracyjnego dla obszaru całego województwa oraz czuwanie nad jego wykonaniem. Prace meljoracyjne, wykonane przez urzędy ziemskie przy przebudowie ustroju rolnego, winny być uwzględnione w ogól-

nym planie prac meljoracyjnych należy wykonywać najpierw te roboty, które w interesie publicznym są niezbędne oraz, których przeprowadzenie przyniesie w krótkim czasie największy efekt w dziedzinie produkcji rolniczej,—dotyczy to w pierwszym rzędzie łąk oraz gruntów żyznych, posiadających złe warunki hydrologiczne.

b) Popieranie meljoracji.

Szczególną uwagę winny zwrócić sejmiki powiatowe na przeprowadzenie w swoich okręgach robót meljoracyjnych i w tym celu mogą tworzyć związki międzykomunalne, obejmujące teren całego województwa, bądź też dorzecze pewnej rzeki. Do czasu zorganizowania izb rolniczych w województwach, w których aktualna jest sprawa tworzenia biur meljoracyjnych przy udziale finansowym samorządów, z reguły jest wskazane zakładanie samorządowych biur meljoracyjnych przez związki międzykomunalne powiatów.

c) Pomoc dla spółek wodnych.

Samorząd powiatowy winien wydatnie popierać rozwój spółek wodnych na terenie powiatu i w tym celu udzielać pomocy organizacyjnej, w miarę potrzeby, kredytów, — nowopowstającym spółkom na roboty wstępne (sporządzenia planów i kosztorysów). W celu wydatniejszego poparcia akcji spółek drenarskich kasy komunalne mogą finansować zakładanie fabryk sączków (drenów), ewentualnie samorządy mogą prowadzić je na własny rachunek. Celem planowego przeprowadzenia odwodnienia całego powiatu wskazane będzie w pewnych wypadkach popieranie tworzenia dużych spółek wodnych. Samorządy winny w pierwszym rzędzie popierać propagandę akcji meljoracyjnej, prowadzonej przez zrzeszenia rolnicze.

d) Konserwacja meljoracji.

Działalność samorządu terytorjalnego uwzględniać winna w należytej mierze konserwację istniejących urządzeń meljoracyjnych. Pracę odnośną wykonywać winien samorządowy technik meljoracyjny, względnie technik, utrzymywany przez spółkę powiatową. W związku z aktualną potrzebą meljoracji łąk wskazane jest utrzymywanie siłami jednego lub kilku powiatów techników łąkowych. Do obowiązków samorządu gminnego zaliczyć należy pomoc przy utrzymaniu odpływów wód (oczyszczaniu rowów, kanałów), co uchroni ludność rolniczą od corocznych dużych strat. W tym celu wskazane jest ustanawianie w gminach posad dozorców meljoracyjnych. Samorządowi technicy meljoracyjni i łąkowi winni otaczać specjalną opieką grunty zmeljorowane przez urzędy ziemskie oraz przez spółki wodne.

Zagospodarowanie nieużytków.

Samorząd powiatowy winien prowadzić systematyczną akcję zalesiania nieużytków na swojem terytorjum, współdziałać w tym celu w dostarczaniu ludności materjału sadzonkowego i nasienia po tanich cenach oraz popierać akcję zalesień spółkowych i zakładanie spółek leśnych. W celu skuteczniejszego poparcia powyższej akcji samorządy mogą zwalniać w całości lub częściowo na pewien okres czasu grunty zalesione lub zasadzone wikliną od danin komunalnych oraz stosować premjowanie zalesień. Komisarze powiatowi ochrony lasów oraz dyrekcje lasów państwowych udzielać będą samorządom powiatowym niezbędnej pomocy technicznej przy planowem przeprowadzaniu akcji zalesiania nieużytków. Szczególną uwagę powinny zwrócić samorządy na zawiklinienie nieużytków oraz popieranie zakładania korowalni wikliny. Spółki leśne oraz plantacje wikliny mogą być prowadzone jedyne pod nadzorem odpowiednich specjalistów, których utrzymanie (do czasu zorganizowania izb rolniczych) wskazane będzie w niektórych okręgach wspólnym kosztem kilku powiatów, względnie przez wojewódzkie zrzeszenia rolnicze, którym samorządy zwracac będą częściowo odnośne koszty.

Weterynarja.

Do zadań samorządu terytorjalnego w tym zakresie należy:

1) Współdziałanie z organami państwowej administracji weterynaryjnej przy:

a) zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (w myśl rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22.VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorów zwierzęcych—Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

b) badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (w myśl rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22.III. 1928 roku o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa—Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 367).

2) Zorganizowanie komunalnej opieki weterynaryjnej na terenie powiatu i w tym celu:

a) organizowanie lecznic i przychodni dla zwierząt,

b) utrzymanie personelu fachowego,

c) tłumienie chorób zaraźliwych niepodlegających urzędowemu zwalczaniu,

d) popieranie akcji szczepień ochronnych,

e) usuwanie i utylizacja zwłok zwierzęcych,

f) propaganda oświatowo - sanitarna przy pomocy organizacji rolniczych,

g) urządzanie kursów podkuwaczy.

1. Współdziałanie z państwową administracją weterynaryjną.

Dla potrzeb rolnictwa porządane jest współdziałanie samorządu:

a) przy wprowadzeniu w życie rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII, 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673), w szczególności przez zaopatrzenie rzeźni i targowisk zwierzęcych w urządzenia, zabezpieczające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego i odkażanie (art. 16 pkt. c), zaopatrzenie grzebowisk, rakarni, zakładów utylizacyjnych zwłok zwierzęcych w urządzenia, zabezpieczające od roznoszenia chorób zaraźliwych (art. 16 pkt. c), pokrywanie kosztów stosowania ogólnych środków ochronnych i nadzoru w obrębie gminy (art. 93), pokrywanie kosztów badania weterynaryjnego zwierząt i produktów zwierzęcych w zakładach utrzymywanych przez samorządy (art. 94), organizowanie dobrowolnego tłumienia gruźlicy łącznie ze zrzeszeniami rolniczemi (§ 203 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9.I. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167 i zał. Nr. 5 do tego rozporządzenia),

b) przy badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w myśl rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 361) a w szczególności: wyznaczenie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania i utworzenia obwodów badania (art. 8 i9), ocena, znakowanie mięsa, usuwanie mięsa niezdatnego (art. 13 i 14), zaprowadzenie urządzeń do sprzedaży mięsa mniej wartościowego (art. 20), pokrywanie kosztów urzędowego badania mięsa i pobieranie na ten cel opłat (art. 19).

2. Weterynarja samorządowa.

W celu udostępnienia ludności rolniczej racjonalnej opieki weterynaryjnej wskazany jest podział powiatów na okręgi i tworzenie posad komunalnych lekarzy okręgowych, do zadań których powinno należeć przedewszystkiem zapobieganie chorobom zakaźnym, lecznictwo i popularyzacja wiedzy weterynaryjnej. Wskazane jest utworzenie w każdym powiecie sieci przychodni dla zwierząt, które winny być oparte na zasadach samowystarczalności, oraz, w miarę możności, szpitala zwierzęcego. Pożądane jest utworzenie przy poradniach wzorowych kuźni i urządzanie kursów kucia koni (w myśl rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 334). Dla przeciwdziałania szerzeniu się chorób zakaźnych organa samorządu rozwinąć winny akcję szczepień ochronnych bydła i trzody chlewnej.

W celu uświadomienia ludności rolniczej wskazane jest urządzanie wystaw, kursów sanitarno-weterynaryjnych, odczytów i t. p. przy pomocy organizacji społeczno rolniczych oraz subwencjonowanie tych organizacji na zakładanie apteczek dla zwierząt przy kółkach rolniczych.

Oświata rolnicza.

W zakresie spraw, dotyczących oświaty rolniczej, samorządy powiatowe:

a) obowiązane są przez ustawę z dnia 9.VII. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 398) do zakładania i utrzymywania szkół rolniczych,

b) powinny popierać akcję oświaty rolniczej pozaszkolnej jako jeden z podstawowych środków postępu rolniczego.

a. Szkolnictwo rolnicze.

Wskazane jest, aby komisje rolne rad wojewódzkich opracowały plan sieci szkolnej dla każdego województwa i ustaliły, gdzie i w jakim terminie szkoły mają być założone. W tym względzie porozumiewać się należy z Wydziałem Oświaty Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa. Z chwilą wprowadzenia izb rolniczych — przejmą one odnośną funkcję planowania szkół.

Powiaty zbyt słabe finansowo, lub na obszarze których program wojewódzki nie przewiduje w najbliższym okresie budowy szkół, mogą łączyć się z sąsiedniemi powiatami w celu zakładania i utrzymywania wspólnym kosztem szkół. Samorządy, nieutrzymujące własnych szkół, winny również systematycznie popierać szkoły utrzymywane przez organizacje społeczno-rolnicze na ich terenie, a także ułatwiać uczniom swych powiatów kształcenie się w innych szkołach. Pożądane jest udzielanie stypendjów szkolnych z funduszów samorządowych, zwłaszcza na kształcenie w szkołach nowo-założonych oraz w szkołach i na kursach specjalnych (mleczarskich, meljoracyjnych i t. d.). Należy również otoczyć szczególną opieką szkoły rolnicze już istniejące w celu ich należytego uposażenia i utrzymania.

Szkoła rolnicza komunalna wtedy odpowiada swemu zadaniu, kiedy staje się ośrodkiem oświatowym, promieniującym na cały powiat. Wymaga to, aby personel szkolny przyjmował czynny udział we wszelkich poczynaniach rolniczo - oświatowych w powiecie. Wskazana jest w tym celu pewna koncentracja przy szkołach działalności kulturalno-rolniczej, w szczególności poletek pokazowych, stacji czyszczenia nasion, szkółek drzew owocowych i t. p. Gospodarstwo szkolne, nie wyłączając budowli, powinno być wzorem gospodarstwa racjonalnie prowadzonego, a w miarę możności małą fermą reprodukcyjną. Pożądane jest również, aby samorządy powiatowe każdego województwa ufundowały w najbliższym roku budżetowym przynajmniej jedno stypendjum przy Wydziale Agronomji Społecznej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

b. Oświata rolnicza pozaszkolna.

Ze względu na to, że istniejące szkoły rolnicze zaspakajać będą tylko część potrzeb oświatowych szerokich warstw rolniczych, konieczne jest w pierwszym rzędzie popieranie przez samorządy akcji oświatowo - rolniczej pozaszkolnej, prowadzonej na terenie powiatu przez dobrowolne zrzeszenia rolnicze, w szczególności, w zakresie organizowania konkursów, systematycznych wycieczek rolników w bardziej kulturalne okolice kraju, oraz oddziaływania instruktorów na indywidualne gospodarstwa. Rola samorządu w dziedzinie popierania organizowania konkursów winna polegać na udzielaniu zasiłków na utrzymanie specjalnych instruktorów, na niezbędne środki produkcji do tych konkursów, wreszcie na wyznaczaniu nagród.

Zadaniem komisji rolnych wojewódzkich i powiatowych (względnie sekcji oświatowych tychże komisji) będzie opracowanie programu pracy oświatowo-rolniczej dla terenu danego województwa, względnie powiatu, i czuwanie nad koordynacją poczynań w tej dziedzinie wszystkich instytucji, pracujących w dziedzinie kultury i oświaty rolniczej. Gminy wiejskie powinny z reguły uwzględniać w swoich budżetach zasiłki na akcję oświatowo-rolniczą na terenie gminy (zakładanie bibljotek gminnych, subwencjonowanie wycieczek rolników i t. p.).

Samorząd powiatowy winien otaczać opieką akcję gospodarczego przysposobienia młodzieży na terenie powiatu oraz popierać szerzenie oświaty gospodarczej wśród kobiet.

O bezpośredniem prowadzeniu akcji oświaty pozaszkolnej w wyjątkowych wypadkach przez samorząd była mowa w części ogólnej niniejszej instrukcji.

Popieranie wytwórczości roślinnej.

Zadania związków komunalnych w tym zakresie polegać głównie na:

a) walce ze szkodnikami roślin,

b) popieraniu rozpowszechnienia nasion uszlachetnionych,

c) popieraniu rozpowszechnienia nawozów sztucznych,

d) popieraniu ogrodnictwa,

e) prowadzeniu, względnie subwencjonowaniu, ognisk kultury rolnej,

f) popieraniu akcji doświadczalnej.

a) Ochrona produkcji roślinnej.

Samorządy terytorjalne winny z reguły zająć się akcją ochrony roślin na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-XI 27 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 922) oraz odnośnych rozporządzeń Ministerstwa Rolnictwa (rozp. z dnia 9-II 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego — Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 162, rozp. z dnia 8-VIII 1928 r. o tępieniu korówki wełnistej—Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 689, rozp. z dnia 31-VII 1928 r. o tępieniu berberysu — Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 697,

b) Popieranie rozpowszechnienia nasion uszlachetnionych i narzędzi rolniczych.

W zakresie powyższym samorządy powiatowe winny popierać zakładanie stacji czyszczenia nasion na terenie powiatu oraz zaopatrywanie ludności rolniczej w ulepszony materjał siewny. Kasy komunalne mogą dopomagać zakładom hodowli nasion, istniejącym na terenie powiatu, wzamian, za zobowiązanie do pewnych realnych świadczeń na rzecz ludności rolniczej powiatu w/g wskazówek powiatowej komisji rolnej. Prowadzenie przez samorządy powiatowe zakładów hodowli nasion we własnej administracji uznać należy z reguły za niepożądane. Samorządy powiatowe winni również popierać rozpowszechnianie ulepszonych narzędzi rolniczych. W tym celu jest również pożądane udzielanie kredytów przez kasy komunalne spółkom maszynowym.

c) Akcja nawozowa.

Organa samorządu powiatowego winny zgodnie z przepisami ustalonemi przez Ministerstwo Rolnictwa, współdziałać przy wykonywaniu kontroli nad sprzedażą nawozów sztucznych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-III 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 318).

Samorządy winny szczególnie popierać rozpowszechnianie nawozów sztucznych, przedewszystkiem przez ułatwianie rolnikom nabywanie nawozów w detalicznych ilościach i na dogodnych warunkach, głównie przy pomocy finansowej kas komunalnych.

d) Ogrodnictwo.

W tej dziedzinie samorządy powiatowe winny prowadzić systematycznie akcję obsadzania dróg drzewami owocowemi lub miododajnemi (ew. w pewnych warunkach morwowemi), popierać zakładanie sadów wzorowych (premjowanie), oraz udzielać subwencji, ew. zasiłków zwrotnych, zrzeszeniom rolniczym (względnie osobom prywatnym) na założenie szkółek drzew owocowych. Prowadzenie powiatowych szkółek drzew owocowych wskazane jest przedewszystkiem w tych powiatach, które posiadają własne fermy rolnicze. Prowadzenie powiatowych szkółek drzew owocowych winno być oparte na racjonalnych zasadach opłacalności i w tym celu wskazane jest tworzenie większych szkółek, ew. przy wzajemnem porozumieniu kilku powiatów. Należy również zwrócić uwagę na zakładanie i prowadzenie ogródków przy szkołach powszechnych oraz na rozwój warzywnictwa i pszczelnictwa (ew. przy pomocy kredytowej kas komunalnych.

e) Ogniska kultury rolnej.

Należy zwrócić baczną uwagę na racjonalne urządzenie prowadzonych przez niektóre samorządy powiatowe ognisk kultury rolnej i przeprowadzić systematyczną lustrację przy udziale dobrowolnych zrzeszeń rolniczych.

Możliwie największa przestrzeń gruntów uprawnych samorządowych gospodarstw rolnych winna być przeznaczona na reprodukcję odmian głównych zbóż i sadzeniaków, uznanych za odpowiednie dla danego powiatu.

We wszystkich ogniskach kultury rolnej winny być zorganizowane zarodowe chlewnie oraz gniazda drobiu i, w miarę możności, także obory w celu zasilania rolników danego powiatu odpowiednio uszlachetnionym materjałem hodowlanym. Samorządowe ogniska kultury rolnej (fermy) winny oddawać usługi po cenach możliwie umiarkowanych, jednak zapewniających ich wystarczalność (z wyłączeniem zasadniczych wydatków inwestycyjnych).

f) Doświadczalnictwo.

Do czasu zorganizowania na obszarach poszczególnych województw izb rolniczych, które sprawować będą nadzór fachowy i kierownictwo nad akcją doświadczalną, samorządy winny współdziałać w tym kierunku ze zrzeszeniami rolniczemi przez udzielanie im subwencji na zakłady doświadczalne oraz przez delegowanie swoich przedstawicieli do kuratorjów tych zakładów.

Popieranie hodowli.

Do zadań samorządu powiatowego w tym zakresie należy w szczególności:

a) opracowanie, przy pomocy dobrowolnych zrzeszeń rolniczych, programu akcji hodowlanej w powiecie,

b) systematyczne popieranie przeglądów inwentarza i premjowanie oraz popieranie konkursów, wystaw i pokazów hodowlanych,

c) subwencje na zakup i utrzymanie reproduktorów i gniazd zarodowych za pośrednictwem organizacji rolniczych,

d) popieranie powstawania mleczarni spółdzielczych,

e) udzielanie subwencji zrzeszeniom rolniczym na utrzymanie instruktorów hodowlanych oraz całkowite, względnie częściowe, pokrycie kosztów utrzymania kontrolerów użytkowości,

f) wprowadzanie w życie ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami,

g) współdziałanie przy stacjonowaniu ogierów,

h) opieka nad pastwiskami.

a) Program.

Opracowanie programu pracy nad podniesieniem hodowli w powiecie opierać się musi nad dokładnem zbadaniu przy pomocy wojewódzkich zrzeszeń rolniczych i w porozumieniu z wojewódzką komisją rolną miejscowych warunków fizjograficznych, ekonomicznzch i hodowlanych. Program musi obejmować również racjonalną organizację zbytu. Analogiczne zadanie ma wojewódzka komisja rolna w stosunku do terenu całego województwa.

b) Przeglądy inwentarza i premjowanie.

Akcja planowych przeglądów bydła rogatego i trzody chlewnej (w niektórych okręgach owiec) posiada szczególne znaczenie i winna być przez samorządy powiatowe prowadzona na terenie całego powiatu za pośrednictwem dobrowolnych zrzeszeń rolniczych. Premje powinny być odpowiednio wysokie, aby stanowiły zachętę dla rolników, oraz udzielane na zasadach ustalonych przez Ministerstwo Rolnictwa. W celu urządzenia konkursów żywienia, opasania, nieśności i t. p. winny być szczególnie wykorzystane konkursy młodzieży wiejskiej. Wskazane jest popieranie przez samorządy racjonalnej hodowli drobiu i w tym celu premjowanie wybitnych gospodarstw drobiowych na terenie powiatu.

c) Zakup rozpłodników.

Zasiłki z funduszów komunalnych na zakup rozpłodników winny być udzielane na zasadach ustalonych przez Ministerstwo Rolnictwa odpowiednim organizacjom społeczno-rolniczym i związkom fachowym, które winny również zająć się stacjonowaniem rozpłodników przy wydatnej pomocy organów samorządu gminnego.

d) Popieranie mleczarni spółdzielczych.

Rozwój spółdzielczości mleczarskiej stanowi podstawę akcji, zmierzającej do rozwoju hodowli w powiecie. Samorządy winny popierać zakładanie mleczarni spółdzielczych w/g racjonalnego planu, przewidującego budowę przedewszystkiem większych mleczarni parowych. W wielu wypadkach będzie nawet celowe udzielanie kredytów nowopowstającym mleczarniom przez kasy komunalne. Celowe jest również udzielanie z funduszów komunalnych stypendjów na kształcenie pracowników mleczarskich.

e) Personel fachowy.

Dla planowego prowadzenia akcji hodowlanej celowe będzie udzielanie przez samorządy powiatowe subwencji miejscowym zrzeszeniom rolniczym na utrzymanie instruktorów hodowlanych oraz częściowy zwrot kosztów wojewódzkim zrzeszeniom rolniczym utrzymania specjalistów, obsługujących teren danego powiatu. Utrzymanie kontrolerów użytkowości (mleczności, żywienia, opasania, nieśności i t. p.) winny pokrywać samorządy powiatowe całkowicie, względnie częściowo, do czasu oparcia ich utrzymania na zasadzie samoopłacalności. Samorządy winny również popierać dokształcenie fachowe personelu instruktorskiego.

f) Wykonywanie ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami.

Ustawa z dnia 28.X 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 868) winna być stopniowo wprowadzana na obszarach tych powiatów, względnie poszczególnych gmin, gdzie warunki do tego są już odpowiednio przygotowane. Samorządy powiatowe (powiatowe komisje rolne) winny przeprowadzać w tym kierunku studja i występować z odpowiedniemi wnioskami.

g) Pomoc przy stacjonowaniu ogierów.

Samorządy terytorjalne, przedewszystkiem organa samorządu gminnego, winny współdziałać przy stacjonowaniu ogierów państwowych na terenie powiatu (dostarczanie lokalu i t. p.).

h) Opieka nad pastwiskami.

Wskazane jest wywieranie wpływu przez samorządy powiatowe na organa samorządu gminnego w celu racjonalnego zagospodarowania pastwisk gminnych, celowe jest również w wielu wypadkach udzielanie kredytów przez kasy komunalne spółkom pastwiskowym.

Ubezpieczenia rolne.

W interesie rolnictwa samorządy powiatowe winny z reguły korzystać w sprawach przymusu ubezpieczenia ruchomości rolnych i inwentarza na terenie powiatu na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.V 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 410).

Popieranie spółdzielczości rolniczej zbytu i przetwórstwa produktów rolnych.

Jednem z ważnych zadań samorządu terytorjalnego w zakresie rolnictwa jest popieranie ruchu spółdzielczego na wsi. Wskazane jest również udzielanie kredytu przez kasę komunalną spółdzielniom rolniczym.

Szczególnie celowe jest popieranie przez samorządy powiatowe spółdzielczego zbytu i przetwórstwa produktów rolnych; wskazane jest również udzielanie przez kasy komunalne powiatowe kredytów w pierwszym rzędzie na korowalnie wikliny, mleczarnie, zbiornice jaj i t. p. W niektórych wypadkach celowy będzie udział finansowy samorządu powiatowego w zakładaniu większych rzeźni spółdzielczych. Pożądana jest również pomoc finansowa samorządu powiatowego przy budowie zakładów zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia techniczne (chłodnie, urządzenia do czyszczenia zboża), na pomieszczenie produktów rolnych oraz na przetwórnie, w/g planu sporządzonego przez wojewódzką komisję rolną.

Statystyka.

W interesie rolnictwa leży zorganizowanie przez samorządy powiatowe lokalnych badań statystycznych, dotyczących stanu i potrzeb dospodarstwa wiejskiego. W tym celu wskazane jest tworzenie, w miarę rozporządzalnych środków finansowych, referatów statystycznych przy biurach wydziałów powiatowych, które współdziałać winny z władzami administracji ogólnej przy sporządzaniu statystyki produkcji rolniczej.

Popieranie racjonalnego budownictwa i elektryfikacji wsi.

W celu racjonalnego postawienia gospodarstwa wiejskiego wskazane jest organizowanie przez samorządy powiatowe pomocy doradczej w dziedzinie racjonalnego budownictwa wiejskiego, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16.II.1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) z uwzględnieniem wymagań higjeny dla ludzi i zwierząt.

W tych okolicach kraju, gdzie istnieją odpowiednie po temu warunki gospodarcze, pożądane jest zorganizowanie przez samorządy powiatowe planowej akcji, zmierzającej do udostępnienia ludności wiejskiej energji elektrycznej za pomocą tworzenia między-komunalnych związków elektryfikacyjnych.

Popieranie akcji przebudowy ustroju rolnego.

Ze względu na to, że szkodliwe skutki szachownicy i nieuregulowanych serwitutów oraz nadmierna w wielu okolicach kraju karłowatość gospodarstw i przeludnienie rolnicze powodują zahamowanie prawidłowego rozwoju produkcji rolnej, zadaniem samorządu terytorjalnego winno być wydatne przyczynianie się do akcji naprawy ustroju rolnego, prowadzonej na danym terenie przez organa państwowe.

W szczególności do zadań samorządu terytorjalnego w danym zakresie należy:

a) ułatwianie i współdziałanie przy zmeljorowaniu terenów poddanych urządzeniom rolnym;

b) urządzanie dróg;

c) pomoc przy racjonalnem rozplanowaniu i zabudowaniu wsi scalonych i budowa studzień;

d) pomoc przy zaopatrywaniu gospodarstw skomasowanych w ulepszone środki produkcji po możliwie tanich cenach (zwłaszcza nasiona łąkowe i pastewne na terenach zmeljorowanych) i organizowaniu zbytu produktów rolnych;

e) popieranie (wzgl. współdziałanie) organizacji indywidualnych gospodarstw na terenach objętych urządzeniami agrarnemi;

f) pomoc przy zakładaniu i pielęgnowaniu ogrodów i kultur specjalnych;

g) opieka nad gospodarstwami poddanemi urządzeniom agrarnym przez stosowanie nlg podatkowych i pomoc przy zakładaniu hipotek.

Minister Rolnictwa: (—) *K. Niezabytowski.*

144.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 11 stycznia 1929 r.

do wszyskich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie urządzania szlamiarń.

L. VII. 502-W.

Ministerstwo Rolnictwa pismem z dnia 2.XII-1928 r. Nr. 1324/W-III powiadomiło, że w licznych rzeźniach, posiadających nawet osobne pomieszczenia dla oczyszczania jelit, pęcherzy i t. p. (kiszkarnie) odbywa się w tych pomieszczeniach zazwyczaj przepłukiwanie jelit i oczyszczanie ich z kału, natomiast szlamowanie oraz solenie w celu konserwacji wykonywane jest w domach rzeźników lub prymitywnie urządzonych prywatnych zakładach, znajdujących się w zaludnionych dzielnicach miasta. W tych warunkach urządzane w różnych miejscowościach zakłady szlamiarskie przyczyniają się do zanieczyszczania obejść gospodarskich, co wpływa ujemnie na stan sanitarny licznych miast. Ministerstwo Rolnictwa uznając taki stan rzeczy za niedopuszczalny, uważa za konieczny, aby samorządy miejskie i gminne, posiadające rzeźnie, urządziły przy rzeźni osobne szlamiarnie dla oczyszczania jelit, pęcherzy i t. p. w celu ześrodkowania w jednym miejscu wszelkich czynności, związanych z ubojem.

Wobec czego zechce Pan Starosta spowodować, by w każdej rzeźni przy kiszkarni urządzony był oddział dla szlamowania i solenia kiszek (szlamiarnia) do dn. 15-go kwietnia r. b.

Jednocześnie proszę Pana Starostę o powiadomienie, czy zostały wykonane zarządzenie moje: 1) z dnia 23.VIII-28 r. L. VII-7639/W w sprawie urządzenia przy rzeźniach kiszkarni (płuczkarni) dla oczyszczania kiszek, oraz 2) z dn. 14.XII-27 r. L. VII-11235/W w sprawie urządzenia przy rzeźniach pokoju lekarsko-weterynaryjnego, przystosowanego do badań wieprzowiny na włośnie i zaopatrzenia rzeźni w trychinoskopy, wagi i wszelkie urządzenia, zabezpieczające prawidłowe przeprowadzanie nadzoru weterynaryjnego, jak również oczyszczania i odkażania, zgodnie z orzeczeniem wyznaczonej w tym celu komisji sanitarno-weterynaryjnej pod przewodnictwem powiatowego lekarza weterynaryjnego.

O ile powyżej wspomniane zarządzenia nie zostały wykonane, należy spowodować wykonanie tychże do dnia 15 kwietnia r. b.

W razie niezastosowania się właścicieli rzeźni do niniejszego zarządzenia, proszę p. Starostę w myśl art. 94 o zastosowanie art. 95 i 96 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22-go sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 77 poz. 673), pociągając jednocześnie winnych do odpowiedzialności administracyjno-karnej na mocy art. 98 tegoż rozporządzenia.

Wojewoda: *(—) Wł. Raczkiewicz.*

145.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 22 stycznia 1929 r.

do PP. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego, w sprawie prolongaty terminu płatności I raty pożyczki na odbudowę.

L. 298/II.

Powiadamiam, iż Ministerstwo Robót Publicznych prolonguje do 1-go grudnia 1929 roku termin płatności tych pożyczek na odbudowę, udzielonych na postawie ustawy z dnia 6.V-1924 (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492), których pierwotny termin płatności 1-szej raty przypadał na dzień 1.XII.1928 r., a co do których wnioski o umorzenie (ponad 50% względnie 70%, zostały bądź to już skierowane do Ministerstwa Robót Publicznych przez Urząd Wojewódzki, bądź też są jeszcze w rozpatrzeniu instancji pierwszej lub drugiej.

Procenty wynikające z powyższej zwłoki nie będą doliczane, ani też kary za zwłokę.

Jednocześnie oznajmiam, że nadchodzące z kolei zgodnie z postanowieniem art. 12 ustawy z dnia 6.V-1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492) dalsze terminy spłat I raty pożyczek, udzielonych na odbudowę, nie będą prolongowane, wobec czego należy zawczasu poczynić niezbędne kroki, aby terminy te były zachowane.

Przypominam, że na dzień 1.XII 1929 r. przypada również termin zwrotu I raty pożyczek udzielonych na odbudowę w 1926 r. i że powyższy termin spłaty będzie musiał być bezwzględnie dotrzymany.

O powyższem należy powiadomić zainteresowanych dłużników przez gminy drogą ogłoszeń lub w inny sposób praktykowany lokalnie.

Wojewoda:
w/z (—) *Kirtiklis*
Wicewojewoda

146.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 23 stycznia 1929 r.

do PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie powołania do życia Wydziału Wojskowego w Wileńskim Urzędzie Wojewódzkim

L. 575/I.

Powiadamiam, że na mocy reskryptu Ministerstwa Spr. Wewn. Nr. OL. 1738/I z dn. 14/I 29 r. został powołany do życia z dniem 21.I-29 r. Wydział Wojskowy w Wileńskim Urzędzie Wojewódzkim.

Wydział ten będzie koordynował działalność całego Urzędu Wojewódzkiego w sprawach dotyczących przygotowania obrony Państwa oraz nadzór w tym względzie nad działalnością władz, urzędów i organów Wojewodzie podległych.

W związku z powstaniem Wydziału Wojskowego przestał istnieć z dniem 21.I 29 r. Oddział Wojskowy w Wydziale Administracyjnym Urzędu Wojewódzkiego.

Pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Wojskowego zostało powierzone dotychczasowemu Kierownikowi Oddziału Wojskowego, Radcy Wojewódzkiemu p. Wiśniewskiemu Stefanowi.

Wobec powyższego wszelkie pisma do Urzędu Wojewódzkiego, dotyczące spraw poborowych i wogóle obrony Państwa, winny być adresowane: „Do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Wojskowy".

Organizacja ilustrująca szczegółowo zakres działania Wydziału Wojskowego, będzie przesłana dodatkowo.

Wojewoda:
w/z (—) *Kirtiklis.*
Wicewojewoda.

147.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 23 stycznia 1929 r.

do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie wystawiania świadectw ubóstwa (niezamożności).

L. 622/II.

Wobec tego, że zdarzają się wypadki niestosowania właściwego trybu postępowania przy wydawaniu osobom zainteresowanym świadectw stanu majątkowego, względnie ubóstwa (niezamożności) w postępowaniu administracyjnem, podaję poniżej wytyczne, jakiemi należy się kierować przy załatwianiu tych spraw do czasu definitywnego uregulowania tej kwestji w drodze ustawodawczej.

Wydawanie świadectw niezamożności (ubóstwa) w postępowaniu administr. winno odbywać się analogicznie, jak to zostało ustalone reskryptem Min. Spr. Wewn. z dnia 30-XI 1924 r. Nr. AO.2402 w sprawie wystawiania świadectw ubóstwa w postępowaniu sądowem. Reskrypt Min. Spraw Wewn. Nr. AO.2402 został Pp. Starostom podany do wiadomości tutejszem pismem okólnem z dnia 22-I 1925 r. Nr. 9214/II; w ślad zaś za Nr. 9214/II wydał tut. urząd pismo okólne Nr. 1550/II z dnia 26-III 1925 r., zawierające instrukcję w przedmiocie trybu postępowania przy wystawianiu świadectw niezamożności (ubóstwa) w postępowaniu sądowem, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Delegata Rządu Nr. 3, p. 2362 ex 1925. Przypominam zatem, że postanowienia reskr. ministerjalnego Nr. AO.2402, tudzież tut. instrukcji przy Nr. 1550/II należy obecnie analogicznie stosować przy wystawianiu świadectw stanu majątkowego wzgl. ubóstwa (niezamożności) w postępowaniu administracyjnem.

Wojewoda:
w/z *(—) Kirtiklis*
Wicewojewoda.

148.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 24 stycznia 1929 r.

do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie opłat stemplowych od podań wnoszonych do władz wojskowych o wydanie zezwoleń na wyjazd zagranicę.

L. 13/wojsk.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 12 z dnia 14-I 1929 r. Nr. O.B.1833 powiadamia, że stosownie do porozumienia między Ministerstwem Spraw Wojskowych a Ministerstwem Skarbu od opłaty stemplowej od podań, wnoszonych do władz wojskowych o wydanie zezwoleń na otrzymanie paszportu zagranicznego są zwolnione następujące osoby:

1. Szeregowi rezerwy, nie mający ukończonych 26 lat życia.
2. Mężczyźni, którzy jeszcze nie stawali przed Komisją Poborową, lub którzy stawali, lecz jeszcze nie zostali wcieleni.
3. Mężczyźni w wieku od 18 do 20 lat.
4. Poborowi, korzystający z odroczeń lub urlopów.
5. Oficerowie rezerwy nie powołani do służby czynnej.
6. Mężczyźni, których stosunek do wojskowości nie został uregulowany.
7. Mężczyźni, wyjeżdżający do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, proszący o poświadczenia, stwierdzające ich stosunek do wojskowości.

Zwolnienia od opłat stemplowych, o których mowa, dotyczą wszystkich wypadków wyjazdu zagranicę, bez względu na cel tego wyjazdu.

Zechcą Pp. Starostowie podać treść niniejszego do wiadomości urzędów gminnych z poleceniem wywieszenia w lokalach urzędów gminnych ogłoszenia, wymieniającego osoby zwolnione od opłat stemplowych przy składaniu wzmiankowanych podań.

Za Wojewodę
(—) S. Wiśniewski
Radca Wojewódzki
p. o. Naczelnika Wydziału.

149.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wileeskiego
z dnia 18 stycznia 1929 r.

w sprawie nadsyłania danych tyczących się produkcji i zatrudnienia w zakładach przemysłowych.

L. VI-76.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dni. 8/I 1929 r. Nr. P. A. 3692, podaję do powszechnej wiadomości, że Ministerstwo P. i H. nałożyło. po myśli art. 44 prawa przemysłowego, obowiązek nadsyłania władzy przemysłowej II-ej instancji t. j. Wojewódzkiemu Wydziałowi Przemysłowemu danych tyczących się produkcji i zatrudnienia w zakładach przemysłowych, zatrudniających powyżej 20 robotników oraz wszystkich tartaków.

Dane te powinne być zgłoszone na specjalnych drukach, które Wydział przemysłowy dostarczy każdorazowo przy swem wezwaniu.

Uchylający się od podania tych danych będą karani po myśli art. 126-go prawa przemysłowego grzywną do 1000 zł.

Wojewoda: (—) *Wł. Raczkiewicz.*

ORZECZENIA
Wojewody Wileńskiego
o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne.

150. Na skutek wnioksu przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las urocz. „Wojcieszyszki", gm. worniańskiej, pow. wileńsko-trockiego, własność Józefa Połońskiego o obszarze 4 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 26 stycznia 1929 r.

L. VII—728/52.

151. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las wsi „Biełoworocica" gm. i pow. wilejskiego własność Gabryela, Jana, Konrada i Kuźmy Alferów o obszarze 2 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 26 stycznia 1929 r.

L. VII—729/53.

152. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

lasy uroczyska „Jascy" gm. miadziolskiej, pow. postawskiego, własność Leonji Bokszańskiej i Aleksandra Erdmana o obszarze 78,46 ha uznają się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 29 stycznia 1929 r.

L. VII—440/34.

153. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las maj, „Sieśków" gm. mikołajewskiej, pow, dziśnieńskiego, własność Stanisława Goryniewskiego o obszarze 127,60 ha uznaje sią za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 30 stycznia 1929 r.

L. VII—37/9.

154. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e;

las maj. „Markinięta" gm. holszańskiej, pow. oszmiańskiego własność spadkobierców Stanisławy Biszewskiej o obszarze 120,20 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 30 stycznia 1929 r.

L. VII—38/10.

155. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las folw. „Perszukszta" gm. michałowskiej, pow. święciańskiego, własność Wsiewołoda Bildziukiewicza o obszarze 129,80 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 30 stycznia 1929 r.

L. VII—732/56.

156. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las działki Nr. 9 z maj. „Wincentowo" gm. wiazyńskiej pow. wilejskiego, własność Mikołaja Iwaszenko o obszarze 36,5 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 26 stycznia 1929 r.

L. VII—734/58.

REJESTRACJA STOWARZYSZEŃ.

157. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 13-VII 1928 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Opieka Rodzicielska przy gimnazjum im. św. Kazimierza w N. Wilejce.

Rejestru Nr. 853.

158. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 19-XII 1928 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Komitet Rodzicielski przy szkole powszechnej Nr. 5 w Wilnie.

Rejestru Nr. 967.

159. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 2-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Gemiłus Chesed w Krzywiczach.

Rejestru Nr. 973.

160. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 7-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń dołhinowskie Kółko Myśliwskie.

Rejestru Nr. 975.

161. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 10-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wojstomiu pow. Wilejka.

Rejestru Nr. 976.

162. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 10-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Ikażni gminy Przebrodzkiej powiatu Brasławskiego.

Rejestru Nr. 977.

163. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 10-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Dyrmejty gm. Podbrzeskiej.

Rejestru Nr. 978.

164. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 10-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Wesołówka III gm. Podbrzeskiej.

Rejestru Nr. 979.

165. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 10-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Kółko Rolnicze we wsi Darguże gm. Olkienickiej, pow. Wil.-Trockiego.

Rejestru Nr. 980.

166. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 11-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń T-wo Popierania Szkoły Średniej w Głębokiem.

Rejestru Nr. 981.

167. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 11-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Miszmeres Chojlim w N. Święcianach.

Rejestru Nr. 982.

168. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16-I 1928 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożartej we wsi Rubno, gm. mickuńskiej, pow. wil.-trockiego.

Rejestru Nr. 983.

169. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Hołubiczach, pow. dziśnieńskiego.

Rejestru Nr. 984.

170. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Bujwidze, gm. mickuńskiej, pow. wil.-trocki.

Rejestru Nr. 985.

171. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Kółko Rolnicze we wsi Antonowo, gm. dokszyckiej, pow. dziśnieńskiego.

Rejestru Nr. 986.

172. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Kółko Rolnicze im. Ignacego Mościckiego we wsi Wołodźki, gm. porpliskiej, pow. dziśnieńskiego.

Rejestru Nr. 987.

173. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 30 w Wilnie.

Rejestru Nr. 990.

174. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 14.

Rejestru Nr. 991.

175. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łożnikach, gm. mickuńskiej, pow. wil.-trockiego.

Rejestru Nr. 992.

176. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — T-wo Ochotniczej Staży Pożarnej w Ławaryszkach, pow. wileńsko-trockiego.

Rejestru Nr. 993.

177. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Policyjny Klub Sportowy w Głębokiem.

Rejestru Nr. 994.

178. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 24 w Wilnie.

Rejestru Nr. 995.

179. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielskl przy publicznej szkole powszechnej Nr. 7 w Wilnie.

Rejestru Nr. 996.

180. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 6 w Wilnie.

Rejestru Nr. 997.

181. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 2 w Wilnie.

Rejestru Nr. 998.

182. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 46 w Wilnie.

Rejestru Nr. 999.

183. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 1 w Wilnie.

Rejestru Nr. 1000.

184. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 22-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 15 w Wilnie.

Rejestru Nr. 1001.

185. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 18 w Wilnie.
Rejestru Nr. 1002.

——

186. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25-I 1929 r wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 25 w Wilnie.
Rejestru Nr. 1003.

——

187. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzicielski przy szkole powszechnej Nr. 3 w Wilnie.
Rejestru Nr. 1004.

——

188. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Komitet Rodzicielski przy szkole powszechnej Nr. 22 w Wilnie.
Rejestru Nr. 1005.

——

189. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 26-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Szymkowszczyźnie.
Rejestru Nr. 1006.

——

190. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — T-wo Polskiego Teatru Ludowego w Wilnie.
Rejestru Nr, 1007.

——

191. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Kółko Rolnicze w Kołtynianach.
Rejestru Nr. 1008.

——

192. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Dryświatach.
Rejestru Nr. 1009.

——

193. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń—T-wo Wzajemnej Pomocy Żydowskich Handlarzy wodą sodową, piwem i owocami.
Rejestru Nr. 1010.

——

194. Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28-I 1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Centrala Opiek Rodzicielskich średnich zakładów naukowych w Województwie Wileńskiem.
Rejestru Nr. 1011.

195.

STATUT
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU BRASŁAWSKIEGO.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działalności, oraz cel Kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Brasławskiego w Brasławiu zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Brasławiu przez Związek Komunalny powiatu Brasławskiego w Brasławiu.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest Związkiem poręczającym tej Kasy,

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Brasławskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Brasławskiego w Brasławiu posiada odrębną osobowość prawną w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Brasławskiego w Brasławiu jest ułatwiać gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt. Dla tych celów Kasa prowadzi operacje finansowe, do których ją niniejszy statut upoważnia.

§ 4.

Związek Komunalny Powiatu Brasławskiego, jako Związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy. Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy bezzwrotny, sumę 50.000 złotych. Ponadto Związek poręczający może przyznawać Kasie zasiłki zwrotne, na ustalonych w porozumieniu z Radą Kasy warunkach.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 6-ciu członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat trzy, stanowiący organ Związku Poręczającego. Stale będzie przestrzeganą zasada, że członków Rady Kasy wybierać będzie organ stanowiący Związku poręczającego, zawsze conajmniej w połowie z pośród swego grona. Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego Związku Poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy, względnie członków Rady Kasy. Ustępujący członkowie Rady i prezydjum mogą być ponownie wybrani. Z pośród członków swych wybranych z grona organu stanowiącego Związku Poręczającego, wybiera Rada Kasy prostą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę. Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z trzech członków, powołanych przez Radę Kasy większością głosów na okres

trzyletni. Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru, ustępuje jeden członek zarządu. W miejsce ustępującego, powołany ma być nowy członek w sposób wyżej określony. Ustępujący członkowie zarządu mogą być ponownie wybrani. Naczelnik zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem, względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący Związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu. Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał. Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasob;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacji;

e) odstąpienie od sporów prawnych, tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane Związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic, jak również organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawiania zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz pozwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych, tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich Związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanowienie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawiania wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalania na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcji dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązanie wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania, tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych, tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy:

t) wystąpienie do organu stanowiącego Związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenie Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody — jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak 4-ry razy na rok;

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów Związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej $^{2}/_{3}$ członków Rady z podaniem spraw, które mają byś pomieszczone na porządku dziennym;

Zwołanie Rady Kasy, poza przypadkami nagłemi, nastąpić powinno conajmniej na 10 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia, z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia na posiedzeniu poprzedniem.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokólarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy. Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejnych lub 5 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego Związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami, przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym, członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi skutkami, co członkowie organu stanowiącego Związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego Związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecną jest więcej niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcie pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum Związku Poręczającego oddziałów i zbiornic, jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów).

c) mianowanie kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

d) uchwalanie projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków, Rada Kasy może powziąć uchwałę większością głosów obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej $^2/_3$ członków Rady. O ile na dane posiedzenie nie stawi sią taka ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy winien spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia, wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udyiał w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada, w razie równości głosów przy wyborash, rozstrzyga głos wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie $^2/_3$ obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach lub sprawach personalnych, głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać sią od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu wykonawczego Związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczęstniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać komisje czy to ze swego grona, czy zapraszając do nich osoby postronne. Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy przewodniczący Rady lub Naczelnik Zarządu. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje sią protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu, z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzebycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na nastepnym posiedzeniu Rady Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczzcego, przez piszącego protokół oraz jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacii nieruchomości, obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy:

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jak też o należyty obrót pieniężny i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych,

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczenie dni i godzin przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych;

l) decydowanie o przyjmowaniu wkładów na specjalnych warunkach i ustalenie tych warunków z wkładcami;

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy

Do członków Zarządu, sposobu obradowania. stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 Statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego zwiazku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy, względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy, do dni trzech służy prawo sprzeciwu co do uchwał Rady oraz prawo wstrzymania wykonania postanowień Zarządu w wypadku:

a) jeżeli uchwała sprzeciwia się postanowieniom Statutu,

b) jeśli uchwała lub postanowienie zagraża interesom Kasy,

Od postanowień Zarządu odwołuje się Naczelnik do Rady Kasy od uchwał Rady do Władzy Nadzorczej.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy. muszą być oprócz tego podpisane przez jednego upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku potrzeba zawsze 2-ch podpisów, w tem przynajmniej podpisu jednego członka Zarządu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 Statutu niniejszego, ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Zarząd Kasy, z upoważnienia Rady. Przepisy takie dla kierowników i dyrektorów Kasy, uchwala Rada Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3-ch członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący Związku poręczającego.

W skład Komisji Kewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy, natomiast mogą być do tej Komisji powoływane niewchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu trzeciego, par. 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniezącym Komisji Rewizyjnej jest prezes, wyznaczony przez organ wykonawczy związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały KomisJi Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność 2 członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisuje przewodniczący i przynajmniej 1—2 z członków Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji. mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2, 4 i § 16 Statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcie rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przey Radą Kasy, a nadto sprawozdanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności, wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisu dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) — jako też w lokalu urzędowym jej związku poręczającego. Ogłoszenia dotyczące zmian Statutu regulaminów obowiązujących nazewnątrz, rozpoczęcia czynności oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych oraz zamknięcia roczne, będą ponadto ogłaszane w czasopiśmie Związku rewizyjnego, do którego Kasa należy.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi — majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie moga być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy, mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej. Przy ustaleniu powyższego stosunku, 5% względnie 10% nie bierze się w rachubę dotacji Związku poręczającego, choćby były włączone do kapitału zasobowego.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego, miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej, może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46, punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty, decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego, winna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się i uzupełnia wyłącznie z wykazanych księgami przy zamknięciu rocznym zwyżek kursowych. Przy obliczaniu, w myśl poprzedniego paragrafu, procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności, fundusz ten nie może być policzony.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne, uprawniona jest Kasa tworzyć również inne fundusze specjalne.

Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Kapitał zakładowy, fundusz zasobowy i fundusz wyrównawczy należy wykazywać w bilansie oddzielnie. Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu 3-ch (trzech) miesięcy po upływie roku obrachunkowego, Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków, należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy, przesłać najpóźniej do 4-ch miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu Związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż Związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nieprzekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący Związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10, natomiast może ona zniszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz daty ostatniego wpisu, uskutecznianego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacji, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jak też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacji Kasy, ani też żadnych tranzakcji ze strony Związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 złotego.

Dopuszczalnz najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9, ust. 2, p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązaną przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujęcych przypadkach,

a) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;

b) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;

c) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania do Kasy;

d) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę, przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w niej kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych, jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Składki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19, ust. 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia, każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej, stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis członka Zarządu lub osoby upoważnionej do podpisu.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach. Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby uprawnionej do podejmowania wypłat.

Omyłka skreśla się pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej,—wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawione na imiennie oznaczoną osobę, bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawioną.

§ 37.

Wypłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat, dokonywa Kasa przy najbliższym przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby na ręcę której wypłata ma nastąpić i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje, i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia. Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych,

Przy wypłaceniu całego kapitału wraz z procentami. Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełniania. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie luh cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony ptrez Radę Kasy procent od wkiadów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca sią co pół roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od pierwszego dnia powszedniego, następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia powszedniego, poprzedzającego dzień wypłaty. Miesiąc liczy się za dni 30. Oprocentowuje się tylko pełne złote, ułamków grosza nie uwzględnia się przy obliczaniu i wypłacaniu procentów,

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń, albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżniania, w drodze premji lub rozlosowywania nagród, pewnych kategorji książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jako też warunki ewentualnych premji i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 niniejszego statutu).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej może nastąpić nawet w przypadkach egzekucji, tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20, ust. 1 rozporządzenia Preaydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy, w myśl art. 20, ust. 2 powyższego rozporządzenia, będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej, unieważnienie jej i wydanie duplikatu, może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy, duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej, może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Dublikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty, względnie od dnia dopisania poraz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wywypłatą, względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem było w książeczce zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności ulegających przedawnieniu, podana będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby uprawnione do rozporządzenia odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedstawione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu:

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez własciwe organa Kasy.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia, nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

Wypowiedzenie wkładów oraz obniżenie procentów, o ile nie zostało szczególnie dla jakiegoś wkładu umówione, nie może nastąpić w terminie wcześniejszym, jak od dnia 14-go po dniu ogłoszenia.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych. tudzież banków gwarantowanych przez związki komunalne oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych.

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1 ym najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych.

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia, na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych.

4) nabywać wiereytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczok w punkcie 3-cim.

5) udzielać na cele budowlane w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji, kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczewiście wykonanych robót,

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów. ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt otwarty spółdzielni przez Kasę.

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność co najmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki.

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla.

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe, wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędnościową, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe,

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe, wymienione w puncie 1 niniejszego paragrafu,

c) kupony od wymienionych w punkcie 1 papierów procentowych.

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospod. Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności.

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzożeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzednim conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych Związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych, zakup obligacji tegoż Związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką, udzieloną przez Kasę, w myśl punktu 3-go, § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę, przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpioczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realnej, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzyć od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie, przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej, nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczenie premji ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiednim za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać, względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych co najmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu, nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdy zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) — polskie państwowe papiery procentowe,

Nadto, fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości, względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu, lub potrzeby pokrycia straty, Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników), z uwidocznieniem zobowiązań przez tychże zaciągniętych na własny rachunek, czy też drogę poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) Związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacji Związku poręczającego uważać należy za udzielone mu pożyczki;

b) innym Związkom komunalnym i innym Związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw Związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądźto samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom),

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą Związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten Związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-ym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych,

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego, na podstawie uchwaiy Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej, może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy, wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz innych instytucjach, które wskaże Minister Skarbu.

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz rozporządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rządząca się statutem niniejszym Kasa, uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) zaciągać pożyczki na podstawie upoważnienia Związku poręczającego;

b) udzielać kredyty w rachunku bieżącym,

Udzielenie kredytów w rachunku bieżącym winno być zabezpieczone w sposób przewidziany dla bezpieczeństwa funduszów Kasy, artykułem 24 Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 339).

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w stasucie cie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego Związku poręczającego własne realności:

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schówki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i przekazowe, czekowe i korespondencyjne (konto-korentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których Komunalnym Kasom Oszczędnościowym wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczegółowe uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U, R. P. Nr. 38, poz. 339) wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3) od opłat stemplowych od podań, wnoszonych przez Kasę, jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatków od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 złotych (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26-go marca 1928 r. w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zeświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymane pożyczki od Kasy, podlagają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nie notowane po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacji, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona, zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności, uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż Kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w przypadkach określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające

likwidację Kasy, jako też wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w Dzienniku Urzędowym oraz w czasopismie związku rewizyjnego, do którego Kasa należy.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia, ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które Związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć Związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na 30 lat do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli.

Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz Związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz Związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem uprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy, oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-szej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach z przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej—Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub Związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie po uprzedniem zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 9 stycznia 1929 r. Nr.-III-4875/SO. w przedmiocie zatwierdzenia Statutu Komunalnej Kasy Oszczędności w Brasławiu.

Na podstawie §. 59 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26-go marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. P. Nr. 44 poz. 424) w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P Nr. 38 poz. 339) o komunalnych kasach oszczędności zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego w Wilnie z dnia 7 stycznia 1929 r. zatwierdzam przyjęty przez sejmik powiatu Brasławskiego statut Komunalnej Kasy Oszczędności w Brasławiu.

Wojewoda: *(—) Wł. Raczkiewicz.*

196.

STATUT
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU ŚWIĘCIAŃSKIEGO.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działalności, oraz cel Kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Święciańskiego zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Święcianach przez Związek Komunalny powiatu Święciańskiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest Związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Święciańskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Święciańskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień przyznanych Komunalnym Kasom Oszczędności Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 kwietnia 1927 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. Ust. R. P. № 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic, oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu Związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komuunalnej Kasy Oszczędności powiatu Święciańskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt. Dla tych celów Kasa prowadzi operacje finansowe, do których ją niniejszy statut upoważnia.

§ 4.

a) Związek Komunalny powiatu Święciańskiego jako Związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na pokrycie wydatków, połączonych ze zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy sumę fąktycznie na ten cel potrzebnych kosztów, w wysokości wykazanej przez Radę Kasy, na kapitał zakładowy sumę 25.000 zł. tytułem dotacji bezzwrotnej, oraz zobowiązał się do dopłaty odpowiednich kwot dalszych, o ile wspomniane powyżej wydatki przekroczą preliminowaną sumę.

Ponadto Związek poreczający może przyznawać Kasie zasiłki zwrotne na ustalonych w porozumieniu z Radą Kasy warunkach.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 9 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gminnych wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ Związku poręczającego; najmniej 5 członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego Związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyborn ustępuje 3 członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania.

Stale jednakże przestrzeganą być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniało 5 członków z grona organu stanowiącego Związku poręczającego (patrz ust. 8 § 8 rozp. wykon.).

Z pośród swych członków wybranych z grona stanowiącego Związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczący organu wykonawczego Związku poręczającego lub zastępca tego przewodniczącego, o ile są oni równocześnie członkami organu stanowiącego tegoż związku, może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady mogą być wybrani ponownie.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi: Kolegjum, złożone z 3 członków, powołanych przez Radę Kasy większością $^2/_3$ głosów (§ 12 Statutu niniejszego) na okres 1 roku. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny Kierownik Biura lub Dyrektor Kasy.

Ustępujący członkowie Rarządu mogą być ponownie wybrani.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący Związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 Statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swą w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj, oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy, oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyimowanie na jej rzecz darowizn i zapisów, oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane Związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż Związku oddziałów i zbiornic, jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy, oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy, oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy, oraz przedkładanie ich Związkowi poręczającemu (§ 29 Statutu niniejszego);

j) postanowienia o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych Statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych wypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych, oraz instrukcji dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy, oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie roozaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowicie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, okreslenie władz dyscyplinarnych tndzież wybór i okreslenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego Związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) okreslanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy;

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów

związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na 10 dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia, na posiedzeniu poprzednim.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokularnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 2 kolejnych, lub 3 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy;

Członkowie Rady Kasy, sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych dla członków organu stanowiącego poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał, oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie nchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy, oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,.

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy, oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością głosów obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej $^2/_3$ członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić Związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowanin.

W razie różności głosów — rozstrzyga przewodniczący.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 1 z obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyboraah oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu wykonawczego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać komisje, czy to ze swego grona, czy zapraszając do nich osoby postronne.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy — przewodniczący Rady lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokuł. Do protokułu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokuł, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokuł, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Rady Kasy odczytany i przyjęty, oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokuł, oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania, Zarządu Kasy, należy przedewszystkiem:

a) zarządzenie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów, ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy, oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie, wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem Statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kusy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowanie klijentów, oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik (i członkowie) Zarządu Kasy obowiązany jest (obowiązani są) dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 Statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika (i członków) Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego Związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni 3 prawo sprzeciwu co do uchwał Rady Kasy i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń Zarządu, w przypadkach następujących:

a) jeśli uchwała sprzeciwia się postanowieniom Statutu,

b) jeśli nchwała lub postanowienie zagraża interesom Kasy.

Od postanowień Zarządu odwołuje się Naczelnik do Rady Kasy, od uchwał Rady do Władzy Nadzorczej.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespodencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Rady Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik (funkcjonarjusz Kasy z tytułem Kierownika biur względnie Dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 Statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Zarząd Kasy, z npoważnienia Rady Kasy.

Przepisy takie dla kierowników biur (i dyrektorów) Kasy uchwala Rada Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu wykonawczego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11-go odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest prezes, wyznaczony przez organ wykonawczy związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność $^2/_3$ członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokułowane. Protokuł podpisuje przewodniczący i conajmniej 1 z członków Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 Statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu Związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż Związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) — jakoteż w lokalu urzędowym jej Związku poręczającego a nadto we wszystkich Urzędach Gminnych i Magistratach pow. Święciańskiego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zabowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli,

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone nie mogą być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje Związku poręczającego i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fnndusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu publicznego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek knrsowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jakoteż na własne cele inwestycy.ne uprawniona jest Kasa tworzyć również inne fundusze specjalne.

Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzona ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego, Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych, oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem, oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu Związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż Związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków, oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego, oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 Statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków wzgl. roku zamknięcia rachunków i ksiąg, oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje kasowe.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony Związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa pzzyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowod posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nie tylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty jednego złotego.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 Statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopnszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustanowioną tym Statutem najwyższą kwotę wkładów;

b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;

c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;

d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;

e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;

f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymieniouych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg Statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ej statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma. wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis członka Zarządu, lub osoby upoważnionej do podpisu.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nasłąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależnione od pewnych okreslonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszonia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane, rówuież bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i. t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Calkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności. wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzednim nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenre wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeezki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych okreslonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łącznie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nie tylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi Kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie z upływem roku (co pół roku według ustalonej stopy z upływem półrocza, co kwartał według $^1/_4$ ustalonej stopy z upływem kwartału.

Bieg procentów rozpoczyna się od pierwszego dnia powszedniego następującego po dniu wypłaty i liczy się do dnia powszedniego poprzedzającego dzień wpłaty. Miesiąc liczy się za dni 30.

Oprocentowuje się tylko pełne złote, ułamków grosza nie uwzględnia się przy obliczeniu i wypłacaniu procentów.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premji lub rozlosowywania nagród, pewnych kategorji książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premji i rozlosowania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 Statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić— nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. № 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się Statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (popularnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, układane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie dublikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; dublikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemne lub ustne bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela. obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie dublikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną; nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Dublikat wystawia się saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania poraz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry

terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętemi powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem, względnie przed upływem terminu okreslonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem). obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucji kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez zwtązki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucji kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty, pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że bndynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób okreslony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywistej wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu od wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wartości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone conajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności;

a) książeczki oszczczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

1Z. umieszczczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę;

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12. ndzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż Związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie), lub w komunalnych ubezpieczeniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części—pierwszych $^2/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realnoscl, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielania pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premji ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych, Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 Statntu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. Udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. Umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 Statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, Banku Polskiego oraz w instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrzuych — rządząca się Statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) zaciągać pożyczki na podstawie upoważnienia organu stanowiącego związku poręczającego;

b) udzielać kredyty w rachunku bieżącym.

Udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno być zabezpieczone w sposób przewidziany dla bezpieczeństwa funduszów kasy artykułem 24 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 13/IV—1927 r. (Dz. Ustaw Nr. 38, poz. 339).

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadkach nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 Statutu niniejszego).

c) prowadzić czynności zastępcze lub agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy usialonych;

e) otwierać rachunki bieżące, czekowe, przekazowe i korespodencyjne (kontokorentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się Statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna;

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 Statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na ksfążeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności;

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia, o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydanego przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma. stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie

giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-cim artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozpoządzenie władzy, zarządzające i zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku wojewódzkim Województwa Wileńskiego.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, na które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postepowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje Związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze Nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą sie Statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z których współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniem Statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeuiom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub Związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 10 stycznia 1929 r. Nr. III-4532/30 w przedmiocie zatwierdzenia Statutu Komunalnej Kasy Oszczędności w Święcianach.

Na podstawie § 59 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. N-44 poz. 424) w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. N-38 poz. 339) o komunalnych kasach oszczędności, zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego w Wilnie z dnia 7 stycznia 1929 r zatwierdzam przyjęty przez sejmik powiatu Święciańskiego Statut Komunalnej Kasy Oszczędności w Święcianach.

Wojewoda: *(—) Wł. Raczkiewicz.*

DECYZJE SĄDU OKRĘGOWEGO W WILNIE

w przedmiocie zatwierdzenia i uchylenia zajęcia czasopism i odezw.

197. Dnia 31 grudnia 1928 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie z dnia 29.XII.28 r. za Nr. DK. 8091/28 o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na Nr. 12 czasop. Białoruskiego „Małanka",

zadecydował:

Mając na względzie, że umieszczony w Nr. 12 czasopisma białoruskiego „Małanka" z dn. 25 grudnia 1928 r. wiersz p. t. „Jakbyś się dla Pana nie starał" w całej swej treści zawiera cechy przestępstwa z art. 129 cz. I p. 6 K.K. zgodnie z wnioskiem Wileńskiego Starosty Grodzkiego i Prokuratora na zasadzie art. 76 Prawa Prasowego zajęcie nakładu Nr. 12 czasopisma „Małanka" z dnia 25 grudnia 1928 r.—zatwierdzić.

---

198. Dnia 31 grudnia 1928 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie z dnia 29.XII. 28 r. za Nr. DK. 8092/28 o zatwierdzenie zajęcia, nałożonego na Nr. 43 czasopisma „Nasz Żiźń", wobec

cech przestępstwa z art. 1 ust. 2 Rozp. Prez. R. P. z dn 10/V. 27 r.

zadecydował:

Mając na względzie, że umieszczone w Nr. 43 czasopisma „Nasza Żiźń" z dnia 25 grudnia 1928 r. artykuły zawierają cechy przestępstwa, a mianowicie: a) art. p. t. „Dwa Obrazy" w ustępie „Podatki od wszystkich... Cerkiew Prawosławna nie otrzymuje 5 — 6 razy, a 70 — 80 razy mniej niż kościół katolicki" z art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r.; i b) art. p. t. „Walka z prawosławjem" w ustępie: „Drugą przeszkodą organiczną... aby wyrównać dawne rachunki ze schyzmą" z art 1 tegoż Rozporządzenia i z art. 154 cz. 2 K. K. zgodnie z wnioskiem Wileńskiego Starostwa Grodzkiego i Prokuratora — na zasadzie art. 76 Prawa Prasowego zajęcie nakładu Nr. 43 czasopisma „Nasza Żiźń", z dn. 25 grudnia 1928 r.— zatwierdzić.

---

199. Dnia 4 stycznia 1929 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale Karnym, rozpoznawszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego z dnia 3.I.29 r. Nr. 1 Pr. o zatwierdzeniu zajęcia nakładu czasopisma litewskiego Nr. 6 „Wilniaus Rytojus".

zadecydował:

Upatrując w artykule p. t. „W sprawie naszych szkół początkowych", umieszczonym w Nr. 6 czasopisma litewskiego „Wilniaus Rytojus" z dn. 29 grudnia 1928 r., cechy przestępstwa przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r., Sąd Okręgowy zgodnie z wnioskiem Prokuratora i na zasadzie art. 75 i 76 Prawa Prasowego postanawia: zajęcie nałożone na Nr. 6 czasopisma litewskiego „Wilniaus Rytojus" z dnia 29 grudnia 1928 r. przez Starostę Grodzkiego na m. Wilno—zatwierdzić.

---

200. Dnia 9 stycznia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale I Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie z dnia 8.I 29 r. i Nr. 6/29 o zatwierdzenia zajęcia jednodniówki białoruskiej p. t. „Nowy God" nałożonego przez Wileńskiego Starostę Grodzkiego, wobec cech przestępstwa z art. 1 ust. 2 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10 maja 1927 r.

zadecydował:

Zważywszy, że umieszczony w jednodniówce białoruskiej p. t. „Nowy God" z dnia 5 stycznia 1929 r. artykuł p. t. „Za God" w ustępie: a) rozpoczynającym się od wyrazów „Rok miniony w życiu włościan i robotników Białorusi Zachodniej" i kończącym się na wyrazach „wynikiem naszej" wolności „wyborów" i b) rozpoczynającym się od wyrazów „Rozpoczyna się uporczywa walka" i kończącym się na wyrazach: „wreszcie wybrykami w sprawie zjazdu ogólnego" zawiera cechy przestępstwa z art. 1 p. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10.V. 27 r. na zasadzie art. 76 Prawa Prasowego zajęcie nakładu tej jednodniówki zgodnie z wnioskiem Prokuratora przy S. O. w Wilnie i Wileńskiego Starostwa Grodzkiego — zatwierdzić.

---

201. Dnia 9 stycznia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale I Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie z dnia 8.I.29 r. i Nr. 7/29 o zatwierdzenia zajęcia nałożonego przez Wileńsk. Star. Grodzkiego na Nr. 50 czasopisma „Nasza Żiźń", wobec cech przestępstwa z art. 50 ust. 3 Rozp. Prez. R. P. z dn. 10.V.27 r.

zadecydował:

Zważywszy, że umieszczony w Nr. 50 dziennika rosyjskiego „Nasza Żiźń", z dnia 4 stycznia 1929 r. artykuł p. t. wyrok w sprawie J. Wojciechowskiego, w szczególności zaś zacytowany w odezwie Starostwa Grodzkiego ustęp, rozpoczynający się od wyrazów „głównie polega" i kończącym się na wyrazach „światło dnia z cieniami nocy" nie zawiera cech przestępstwa, w szczególności przestępstwa z art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V.27 r., gdyż artykuł powyższy nie wyraża bynajmniej Wojciechowskiemu uznania za przestępstwo za które on przez Sąd Okręgowy w Warszawie skazany został, a jedynie wypowiada się gorąco za kierunkiem politycznym emigracji rosyjskiej, zwalczającym ustrój panujący w Z.S.S.R. co zresztą podkreśla sam autor artykułu mówiąc, że pod wyrazem Wojciechowski w danym artykule rozumie nie „młodzieńca-terorystę" lecz „święty niegasnący ogień nienawiści do tych co ujarzmili Ojczyznę (Rosję)" na mocy art. 76 Prawa Prasowego zajęcia nakładu Nr. 50 dziennika „Nasza Żiźń"— uchylić.

---

202. Dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale I Karnym, rozpoznawszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego z dnia 12-I-29 r. Nr. Pr. 8/29 o zatwierdzenie zajęcia nakładu odezwy w jęz. żydowskim p. t. „do wszystkich młodocianych robotników Igły w Wilnie".

zadecydował:

Wobec cech przestępstwa, przewidzianego w art. I Rozporządzenia Prezydenta z dnia 10-V. 1927 r. zajęcie nakładu odezwy w języku żydowskim p. t. „Do wszystkich młodocianych robotników „Igły" w Wilnie" — zatwierdzić.

---

203. Dnia 19 stycznia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu gospodarczem w Wydziale I Karnym rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie z dnia 17. I. 1929 r. Nr. P. 11-29 o zatwierdzenie zajęcia czasopisma Nr. 12 „Dziennik Wileński", wobec cech przestępstwa z art. 154 cz. II K. K. i art. I ust. 3 Rozporządzenia Prezydenta z dnia 10. V. 1927 r.

postanawia:

Zatwierdzić nałożone w dniu 15 stycznia 1929 r. przez p. Starostę Grodzkiego w Wilnie zajęcie Nr. 12 z dnia 15. I. 1929 r. czasopisma „Dziennik Wileński", wobec cech przestępstwa z art. 154 K. K. i art. I ust. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10. V. 1927 r.

OBWIESZCZENIA SĄDÓW GRODZKICH

w sprawach spadkowych i innych.

204. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki m. Wilna wzywa spadkobierców Tomasza, syna Mateusza Krasowskiego, zmarłego dnia 4 lutego 1895 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

205. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Jana Kowalewskiego, syna Wincentego, zmarłego dnia 13 maja 1903 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

206. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Alberta Zajączkowskiego, syna Ignacego, zmarłego dnia 2 maja 1916 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

207. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Chaima Eljasza, syna Szewela Rudniańskiego, zmarłego dnia 9 czerwca 1917 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

208. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Eugenji z Szumborowiczów Lewidzkiej, zmarłej w 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

209. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Mikołaja, syna Piotra Pachomowa, zmarłego w lutym 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

210. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Nochema Bermana, syna Lejby, zmarłego dnia 12 sierpnia 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

211. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Marji Walickiej, zmarłej dnia 19 lutego 1919 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

212. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Salomona Eljasona, syna Eljasza, zmarłego dnia 6 lutego 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

213. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Macieja Karpowicza, syna Leona, zmarłego dnia 5 lutego 1922 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

214. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Elżbiety Siemkowskiej, zmarłej dnia 30 czerwca 1922 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

215. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Felicjana Markowicza, syna Konstantego-Antoniego, zmarłego dnia 2 maja 1925 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

216. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Abrama Zajda, syna Hirsza, zmarłego dnia 22 lipca 1925 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

217. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Julji Brzozowskiej, zmarłej dnia 2 kwietnia 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

218. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Zofji Galpern, córka Hirsza, zmarłej dnia 3 maja 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

219. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Szai Baksta, syna Izaaka, zmarłego onia 9 października 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawo do pozostałego po nim mienia.

---

220. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Ludwika Monkiewicza, syna Zygmunta, zmarłego dnia 16 października 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

221. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Arsenjusza Zajcewa, uznanego decyzją Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 20 grudnia 1928 roku, za zmarłego w dniu 31 grudnia 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

222. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Makara, syna Pawła Jakubuka, zmarłego dnia 16 maja 1927 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

223. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Arona Flankina, zmarłego dnia 19 listopada 1915 roku, i Estery Flankin zmarłej 30 listopada 1928 r. ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nich mienia.

---

224. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Icka Sznejdera, syna Lejzera, zmarłego dnia 18 grudnia 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

225. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Franciszki Wereszczakowej, córki Rafała, zmarłej dnia 27 grudnia 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

---

226. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Dokszycach powiatu dziśnieńskiego wzywa spadkobierców zmarłego dnia 17 stycznia 1928 roku, Wincentego, syna Juljana Niedźwieckiego, mieszkańca koszarki kolejowej Nr. 569, gminy prozorockiej, powiatu dziśnieńskiego, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim spadku.

---

227. Sąd Grodzki w Dokszycach powiatu dziśnieńskiego, na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców zmarłego Zenona, syna Zenona, Siemaszko do spadku, składającego się z folwarku „Jasiewszczyzna" położonego w gminie parafjanowskiej, powiatu dziśnieńskiego oraz należących do tego folwarku oddzielnych gruntów we wsi Azarcach, gminy tejże, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego, zgłosili swoje prawa do wymienionego spadku.

---

228. Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilejce wzywa spadkobierców Heleny Mederowej, zmarłej w dniu 9 stycznia 1929 roku. w mieście Wilejce, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia, zgłosili swe prawa do pozostałego po jej śmierci majątku „Porsa" położonego w gminie wilejskiej, powiatu wilejskiego, ziemi wileńskiej.

---

229. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Ilji wzywa spadkobierców Adama Kajkowskiego, zmarłego 15 lipca 1920 roku, w folwarku „Bujli", gminy wiazyńskiej, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

---

230. Sąd Pokoju m. Wilna w dniu 26 października 1928 roku, po rozpatrzeniu podania Marjana Mickiewicza o unieważnienie plenipotencji wydanej Kazimierzowi Szteynowi i 4-ch plenipotencji wydanych Stefanowi Mickiewiczowi, na zasadzie art. 1460^{44-48} U. P. C. postanawia: plenipotencje wydane przez Marjana Mickiewicza: jedną generalną na imię Kazimierza Szteyna, oblatowaną przed notarjuszem Romanem Barem w Warszawie w dniu 8 sierpnia 1922 roku za Nr. rep. 493, cztery zaś generalne na imię Stefana Mickiewicza oblatowane 2 przed tymże notarjuszem Barem w Warszawie w dniu 2 czerwca 1923 roku za Nr. rep. 971 i w dniu 15 kwietnia 1925 roku za Nr. rep. 1211, 3-cią w dniu 4 sierpnia 1927 roku oblatowaną przed notarjuszem Eugenjuszem Heyda w Delatynie (Małopolska) rep. Nr. 1390, oraz 4-tą oblatowaną przed notarjuszem Karolem Hetlingierem w dniu 3 lutego 1928 roku za Nr. rep. 404 unieważnić.

---

231. Sąd Pokoju m. Wilna, w dniu 26 listopada 1928 roku, po rozpatrzeniu podania Marji Aleksandrowiczówny, o unieważnienie plenipotencji wydanej Aleksandrowi Bielakowowi, na mocy art. 1460^{44-48} U. P. C. postanawia: plenipotencję wydaną przez Marję Aleksandrowiczównę Aleksandrowi Bielakowi, oblatowaną u notarjusza Jana Bujko dnia 14 kwietnia 1926 roku Nr. rep. 1951 unieważnić.

---

232. Sąd Grodzki w Wilnie na zasadzie art. 58^1 i 309^1 U. P. C. wzywa pozwanego Aleksandra (Isaja), syna Borucha Boruchsona z niewiadomego miejsca pobytu, aby w terminie 4 miesięcznym, licząć od daty wydrukowania niniejszego wezwania, stawił się do tegoż Sądu w charakterze pozwanego w sprawie Nr. 4194/28, o eksmisję z lokalu Nr. 4 w domu Nr. 73 przy ul. Wielkiej, a należącego do Kurji Metropolitalnej w Wilnie. W razie niestawienia się wzywanego w oznaczonym terminie sprawa będzie rozpoznana w jego nieobecności.

233.

OBWIESZCZENIE

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonje po skomasowaniu wywołane zostały do pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 15 maja 1929 roku.

Kolonje we wsi Dziewaniszki, w gm. mickuńskiej pow. wileńsko-trockim. Nr. Hip. 10524.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	7,1656 ha	Tomaszewiczowie: Antoni, Zofja i Izabella
2	3,8290 ha	Tomaszewicz Michał
4	11,2450 ha	Tomaszewicz Adam
6	2,5965 ha	Tomaszewicz Józef
8	5,2627 ha	Tomaszewiczowie: Dominik i Franciszek
9	2,4103 ha	Tomaszewicz Wincenty
11	2,2938 ha	Tomaszewicz Bronisław

Dla upełnorolnienia wyżej powołanych działek została przydzielona część gruntów Państwowego majątku Stasiuki objętego księgą wieczystą N. H. 8578, powierzchni 16 ha 3073 mtr. kw., która została podzielona na działki, powierzchni;

3	1,9828 ha
5	2,4349 ha
7	3,0444 ha
10	3,1794 ha
12	5,6658 ha

Kolonje we wsi Pilakolnia, w gminie niemenczyńskiej, powiecie wileńsko-trockim. Nr. Hip. 10519.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
12 i 19	10,8814 ha	Borkowski Adam
11 i 18	10,4183 ha	Borkowski Paweł
3	14,7854 ha	Borkowski Napoleon
10 i 17	10,2029 ha	Borkowski Konstanty
4	16,6870 ha	Borkowski Jan
2	15,9638 ha	Borkowski Benedykt
20	0,9130 ha	Linkiewiczowa Konstancja
5	14,4094 ha	Linkiewicz Piotr
9 i 14	9,5430 ha	Linkiewiczowa Helena, Benedykt, Franciszek i Bronisława
6	12,1154 ha	Sinkiewicz Kazimierz
8 i 15	10,1582 ha	Pomarnecki Konstanty
1	18,8883 ha	Pomarnecki Ignacy
7 i 16	9,9414 ha	Pomarnecki Feliks

Kolonje we wsi Jakóbańce, w gminie podbrzeskiej, powiecie wileńsko-trockim Nr. Hip. 10522.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	6,9376 ha	Marcin i Bolesław Pateccy
2	14,3217 ha	Konstanty Gowkielewicz
3	13,8208 ha	Gowkielewiczowie: Wincenty, Elżbieta, Malwina, Jadwiga, Apolonja i Kazimiera
4	28,7918 ha	Karol Patecki
5	7,4882 ha	Franciszek Patecki
6	12,5661 ha	Ignacy Czerniawski
7	5,7339 ha	Franciszka Patecka
8	22,7828 ha	Józef, Jan i Kazimierz Czesiulewiczowie
9	7,7733 ha	Piotr i Wincenty Pateccy
10 i 15	11,7056 ha	Konopaccy: Jan, Juljan, Franciszek, Monika, Helena i Kazimiera
11	5,5719 ha	Adam Czerinawski
12	6,3309 ha	Antoni i Leonard Pateccy
13	5,7420 ha	Józef Czerniawski
14	12,8881 ha	Stanisław syn Wincentego Sawicki
16	9,9961 ha	Karolina Szukielowa
17	12,8476 ha	Ignacy Sawicki
18	8,1674 ha	Józef Sawicki
19	16,2559 ha	Konopaccy: Piotr, Leonard, Stefanja, Wanda i Petronela.
20	12,0740 ha	Pateccy Ignacy i Franciszek

na dzień 17 sierpnia 1929 roku.

Kolonje we wsi Mamakalnia, w gminie podbrzeskiej, powiecie wileńsko-trockim. Nr. Hip. 10520.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	8,2146 ha	Spadkobiercy Jana Żytlińskiego
2	14,8781 ha	Franciszek Wyganowski.
3 i 13	14,8384 ha	Justyn Wyganowski
4	8,4573 ha	Józef Żytliński
5	9,3765 ha	Ludwika Bondarowiczowa
6	9,3086 ha	Ludkiewiczowie: Zygmunt, Wincenty, Antoni, Zofja, Karolina i Marjanna
7 i 12	25,0032 ha	Maciej Żytliński z synem Juljanem
8	9,2454 ha	Ludkiewiczowie: Justyn, Józefa i Marjanna
9	5,9468 ha	Feliks Buczyński
10	5,7707 ha	Franciszek Buczyński
11	9,4232 ha	Buczyńscy: Stanisław, Juljan, Bronisław i Rafaela.

Kolonje we wsi Zybki, w gminie brasławskiej, powiecie brasławskim. Nr. Hip. 10525.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	10.3659 ha	Szulski Józef syn Kazimierza
2	8,5640 ha	Pietkun Antoni syn Ignacego
3	11,0314 ha	Pietkun Ignacy syn Ignacego
4	24,3110 ha	Pietkunowie: Franciszek, Juljan, Albina i Piotr
5	21,0906 ha	Szulski Michał syn Kazimierza
6	14,6090 ha	Sawicki Wincenty
7	18,9117 ha	Sawicki Bolesław
8	8,0662 ha	Pietkun Piotr syn Ignacego
9	17,2102 ha	Czepulowie: Jan, Franciszka, Karolina Aniela, Adela i Anna
10	6,1006 ha	Jasińska Magdalena i Sylwester Czepul
11	8,2993 ha	Urbanowiczowa Bronisława
12 i 13	10.2401 ha	Spadkobiercy Szulskiego Nikodema
14	42,1205 ha	Wojtkiewiczowie: Alfons, Franciszek, Władysław i Albina
15	1,0396 ha	Plac pod szkołę
16	0,0701 ha	Cmentarz

Kolonje we wsi Żwirble, w gminie dryświackiej, powiecie brasławskim. Nr. Hip. 10521.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	22 ha	Michał Janczewski
2	19,1410 ha	Statkiewiczowie: Antoni, Juljan i Feliks
3	25,1820 ha	Szaniawscy: Jan, Franciszek, Michał, Ignacy i Juljan
4	18,7860 ha	Statkiewiczowie: Elżbieta i Katarzyna
5	18,6000 ha	Łakowicz Władysław
6	14,1200 ha	Karłowicze: Juljan i Michalina
7	12,4600 ha	Spadkobiercy Jana Szaniawskiego
8	10,0300 ha	Spadkobiercy Nikodema Grochowskiego
9	8,4008 ha	Aleksander Bojar
10	6,8204 ha	Józef Bojar
11	19,2100 ha	Antoni Kierszo
12	13,3165 ha	Leon Bojar
13	16,3015 ha	Janczewscy: Franciszek i Władysław
14	0,6233 ha	W ogólnem władaniu — wodopój
15	0,1221 ha	„ „ — cmentarz

Kolonje we wsi Chaciłowce, w gminie głębockiej, powiecie dziśnieńskim. Nr. Hip. 10523.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	6,9539 ha	Paweł Gińko
2	6,7476 ha	Jan Ginko
3	3,2219 ha	Piotr Gińko
4	3,5325 ha	Aleksaneer Gińko
5	6,4366 ha	Daniel Gińko
6	13,9447 ha	Aleksander Stocik
7	13,8873 ha	Muraszkowie: Tatjana, Hilary, Paweł i Klemens.
8	9,0733 ha	Ignacy Zielonka
9	20,3299 ha	Alchimionkowie: Antoni, Grzegorz i Paulina
11	10,7457 ha	Onufry Muraszko
12	6.0360 ha	Rozwadowscy: Stefanida, Jan, Paweł i Borys
13	4,8117 ha	Michał Rozwadowski
14	18,2277 ha	Bazyli Chojnowski
15	5,5122 ha	Benedykt Chojnowski
10	8,1690 ha	Stefan Demjanczuk
16	8,2686 ha	Spadkobiercy Ignacego Demjanczuka
17	1,6794 ha	Jakób Demjanczuk
18	3,8298 ha	Demjanczukowie: Agnieszka, Bazyli i Roman
19	1,2802 ha	Michał Demjanczuk
20	6,8837 ha	Spadkobiercy Chociłowca Jana
21	7,4275 ha	Spadkobiercy Teodora Chociłowca
22	7,3486 ha	Spadkobiercy Antoniego Chociłowca
23	9.2314 ha	Demjanczukowie: Anna, Jacyna, Aleksandra i Mikołaj oraz Julja Ogureń
24	8,1275 ha	Antoni Kuchta
26	12,4588 ha	Filip Gałagusz
25	10,8169 ha	Jan Muraszko
27	13,7115 ha	Antoni Gałagusz
28	13,5748 ha	Spadkobiercy Grzegorza Rubaszko
29	15,9027 ha	Antoni Łoś
30	4,0720 ha	Cmentarz i drogi publiczne

Kolonje we wsi Osinówka, w gminie wiszniewskiej, powiecie wilejskim Nr. H. 10526.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	31 ha 1820 m. k.	Augustyn, Antoni i Władysław Kułakowie
2, 10 i 14	12 ha 4016 m. k.	Władysław i Kazimierz Kułakowie
3 i 13	10 ha 0063 m. k.	Mikołaj Kułak
4 i 11	8 ha 5335 m. k.	Spadkobiercy Aleksandra Kułaka
5	13 ha 2281 m. k.	Józef, Kazimierz i Michał Kułakowie
6 i 12	8 ha 9323 m. k.	Antoni Kułak
7	12 ha 2510 m. k.	Konstanty i Józef Szypkowie
8	14 ha 6267 m. k.	Kazimierz i Józef Szypkowie
9	30 ha 1453 m. k.	Franciszek Bartoszewicz

W oznaczonych terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Wilnie, Gmach Sądów ul. Mickiewicza Nr. 36, pod skutkami prekluzji, przewidzianemi w art. 153 ust. hip. z r. 1919 r.

Wilno, dnia 24 stycznia 1928 roku.

Pisarz Hipoteczny
przy Sądzie Okręgowym w Wilnie (—) *L. Sumorok.*

234.

KOMUNIKAT

Ministerstwa Robót Publicznych

Egzaminy na mierniczych przysięgłych.

W myśl § 26 rozporządzenia z dnia 26 lutego 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 203) zawiadamia się, że egzaminy na mierniczych przysięgłych w terminie wiosennym odbędą się dla kandydatów, przynależnych pod względem terytorjalnym do Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie, w drugiej połowie kwietnia b. r. Bliższe szczegóły, jak termin, lokal i godzina rozpoczęcia egzaminu, będą podane pisemnie każdemu poszczególnemu zgłoszonemu i dopuszczonemu do egzaminu kandydatowi.

Równocześnie przypomina się, że w myśl § 7 na wstępie powołanego rozporządzenia kandydaci, którzy pragną być dopuszczeni do egzaminu w terminie wiosennym, winni złożyć w ciągu lutego br. na ręce Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie, ul. Foksal 11 (lokal Wydziału Pomiarowego Ministerstwa Robót Publicznych) należycie udokumentowane podanie (§ 8 wspomnianego wyżej rozporządzenia) oraz pokwitowanie wpłaconej taksy egzaminacyjnej (konto P. K. O. Nr. 39491).

Tam też można nabyć wykaz ustaw, rozporządzeń i przepisów, wymaganych przy egzaminie.

Warszawa w styczniu 1929 r.

OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO

o postępowaniu scaleniowem.

235. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 13 wrzesnia 1927 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Plewoki, gminy głębockiej powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie to zostało zatwierdzone orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 23. IV. 28 r. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

236. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 1927 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Morozy, gminy miorskiej pow. brasławskiego (dawniej gminy czereskiej powiatu dziśnieńskiego). Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 16. IV 1928 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego.

237. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 lutego 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy z-ku Szukjeliszki, gm. dukształskiej, pow. święciańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 2. V. 1928 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowe w powyższej sprawie.

238. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 lutego 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Szarygi i Nowickie, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 kwietnia 1928 roku. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

239. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 28 marca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Kołnota I, gm. podbrzeskiej, pow. wileńsko-trockiego, obejmujący 52 ha 3896m². Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się dnia 27 czerwca 1928 roku. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

240. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 28 marca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Nowosiołki, gm mickuńskiej, pow. wileńsko-trockiego, obejmujący 134 ha 4885m². Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się dnia 12 lipca 1928 roku. Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w wymienionej sprawie.

241. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 15 maja 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Poddubowo, gm. niemenczyńskiej, pow. wileńsko-trockiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 29 sierpnia 1928 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w wymienionej sprawie.

242. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 15 maja 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Paszyszki, gm. daugieliskiej, pow. święciańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 6 sierpnia 1928 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

243. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 15 maja 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Gieruciszki, gm. dukształskiej, pow. święciańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 24.VII. 1928 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

244. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 15 maja 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów, należących do gospodarzy wsi Marciniszki I i Słobódka I, gm. święciańskiej, pow. święciańskiego Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 1.VIII. 1928 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

445. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Zapole, gminy prozorockiej, powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 27 września 1928 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie niniejszym ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

246. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Gołoszyszki, gminy i powiatu święciańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 1-X.1928 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

247. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Bierendziszki, gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego, obejmujący obszar 107 ha 8936 m². Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się dnia 6 października 1928 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

248. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Gotowki, gm. komajskiej, pow. święciańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 9.X-1928 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

249. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów folwarku Wielki Bór gminy pliskiej, powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 15 września 1928 roku. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

250. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Subocze I, Subocze II i folwarku Subocze III, wszystko gminy krzywickiej, powiatu wilejskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 13-X.1928 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

251. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Spichalszczyzna gminy jaźnieńskiej, powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 23 października 1928 r. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski, ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

252. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Suromszczyzna gminy drujskiej, powiatu brasławskiego, dawniej dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 31.X-1928 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

253. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów folwarku Starzyna, gminy pliskiej,

pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 5 listopada 1928 r. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

254. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów folwarku Wejtkowo i Hajduszowo, gm. pliskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 30 października 1928 r. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

255. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia okolicy Pogiry, obejmujący 173,7576 ha gruntów. położonych w gminie polańskiej, pow. oszmiańskim. Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się dnia 10 listopada 1928 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego.

256. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Sielec, gminy wojstomskiej, pow. wilejskiego, na obszarze 921 ha 3865 m². Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się dnia 24-IX 1928 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego.

257. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Nowo-Kurzeniec, gminy kurzenieckiej, pow. wilejskiego, na obszarze 211 ha 9835 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 5-XI 1928 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego.

258. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie w dniu 23 sierpnia 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze w składzie: 1) około 200 ha gruntów, należących do folw. Wołczki, gminy kościeniewickiej, pow. wilejskiego, własność Adama Skuratowicza; 2) około 15 ha gruntów nadziałowych, należących do Józefa Sielewicza, położonych w tejże gminie i powiecie, tworzących szachownice z gruntami folw. Wołczki, łącznie o obszarze około 215 ha. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 27-XI 28 r.

259. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie około 129 ha gruntów, stanowiących własność gospodarzy wsi Zygmuntowo, gminy stefanpolskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 17-XI 1928 r.

260. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 3 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: 1) około 348 ha gruntów, stanowiących własność gospodarzy wsi Lichobołocie, a w tem: a) około 301 ha gruntów nadziałowych, b) około 33 ha gruntów nabytych przez Michalewiczów z maj. Szarabaje i c) około 14 ha gruntów nabytych przez 13 gospodarzy wsi Lichobłocie z maj. Wołyń; 2) około 15 ha gruntów dla dokonania sprostowania granic, a w tem: a) około 10 ha gruntów przynależnych do maj. Wołyń, stanowiącego własność Teodora Jacewskiego oraz b) około 5 ha gruntów przynależnych do folw. Witki, stanowiącego własność Wincentego Sabynicza — wszystko gminy głębockiej, pow. dziśnieńskiego, łącznie o obszarze 363 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 24-XI 1928 r.

261. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 14 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 266 ha gruntów, należących do gospodarzy wsi Łaby, gm. rakowskiej, pow. mołodeczańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 24-XI 1928 r.

262. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 23 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie gruntów kupnych, stanowiących własność gospodarzy folwarku Zołotuchy, gm. parafjanowskiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 127 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 27-XI 1928 r.

263. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: 1) około 199 ha gruntów, należących do gospodarzy wsi Kulesze, gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego oraz 2) w celu sprostowania granic: a) około 3 ha gruntów wsi Jakańce, stanowiących własność gospodarzy tejże wsi, b) około 6 ha gruntów z folw. Miedziowszczyzna, własność Stanisława i Adolfa Zienkiewiczów, c) około 2 ha gruntów z folw. Poluchowszczyzna, własność Józefa Jureki, d) około 7 ha gruntów z folw. Bortkiszki, własność Józefa syna Marcina, Józefa syna Macieja i Augustyna Matulewiczów i e) około 4 ha gruntów łąkowych, należących do wszystkich gospodarzy wsi Łysej-Góry — wszystko gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego, łącznie o obszarze około 221 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 3-XII 1928 roku.

264. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 40 ha gruntów wsi Maślikowszczzzna, własność Zofji i Feliksa Czasznickich; 2) około 12 ha gruntów nadziałowych, należących do Wincentego i Wiktora Huleckich, gospodarzy wsi vel okolicy Maślikowszczyzna oraz w celu usunięcia szachownicy: a) około 1 ha gruntów folw. Sygnatowo, własność Karola i Konstantego Sopoćków i b) około 1 ha gruntów nadziałowych, należących do Jana i Feliksa Baturów, gospodarzy wsi vel okolicy Maślikowszczyzna —wszystko gminy połoczańskiej, pow. mołodeczańskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 25-XI 1928 r.

265. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: 1) około 33 ha gruntów nadziałowych, należących do gospodarzy wsi Szaragi; 2) około 2 ha gruntów nabytych w roku 1893 przez Piotra Bułacha, gospodarza tejże wsi od Katarzyny Stankiewicz z maj. Prozoroki; 3) około 7 ha gruntów wydzielonych w roku 1926 gospodarzom wsi Szaragi, jako równoważnik za zlikwidowany serwitut, ciążący na państwowym maj. Jałówka; 4) około 16 ha gruntów z państwowego maj Jałówka, przeznaczonych decyzją Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 9-XII 1927 r. na uzupełnienie małorolnych gospodarstw wsi Szaragi—wszystko gminy prozorockiej, powiatu dziśnieńskiego, łącznie o obszarze około 58 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 27 listopada 1928 r.

266. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie gruntów nadziałowych, należących do gospodarzy wsi Pancielejewo II, gminy głębockiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 48 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 29-XI 1928 r.

267. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: grunty nadziałowe, należące do gospodarzy wsi Soroki II, gminy jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 23 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 29-XI 1928 r.

268. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 26 września 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: około 218 ha gruntów, należących do gospodarzy folw. Witki, gminy wierzchniańskiej, pow. dziśnieńskiego, nabytych w roku 1892 na podstawie aktu nadania, odnotowanego w rejestrze wieczystym wileńskiego archiwum notarjalnego pow. dziśnieńskiego za 1892 r. pod Nr. 172, cz. II, przez Stefana Sabynicza z maj. Wołyń, tejże gminy i powiatu z licytacji od Wileńskiego Banku Ziemskiego, stanowiącego wówczas własność spadkobierców Rudolfa Szyryna. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 24-XI 1928 r.

269. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilne podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 3 października 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: gruntów nadziałowych, należących do gospodarzy zaśc. Borowe, gminy zaleskiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 61 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 28 listopada 1928 r.

270. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie, orzeczeniem z dnia 3 października 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: gruntów nadziałowych, należących do gospodarzy wsi Łaszkowo, gminy stefanpolskiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 39 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 29 listopada 1928 roku.

271. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie, orzeczeniem z dnia 3 października 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: gruntów kupnych, należących do gospodarzy zaść. Pusty-Uhoł, gminy pliskiej, pow. dziśnieńskiego, o obszarze około 220 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dnia 27-XI 1928 r.

272.

RUCH SŁUŻBOWY

A)

W Urzędzie Wojewódzkim i w Starostwach Województwa Wileńskiego.

za miesiąc styczeń 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

Mianował:

Józefa Rakowskiego, Naczelnika Wydziału w VI stopniu służbowym — Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służbowym.

D-ra Henryka Rudzińskiego, Adjunkta II Kliniki wewnętrznej Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie — Naczelnikiem Wydziału w V st. służb.

Antoniego Milikoń-Narwoysza, urzędnika administracyjnego I kategorji w VII st. sł. — Radcą Wojewódzkim w VI st. sł.

Kazimierza Protassewicza, Referendarza w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł.

Minister Rolnictwa

Mianował:

Zygmunta Hartunga, Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł. — Wojewódzkim Inspektorem rolnym w Wilnie, w dotychczasowym charakterze i st. sł.

Minister Robót Publicznych

Mianował:

Włodzimierza Krukowskiego, prowizorycznego urzędnika w VI st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych — urzędnikiem I kategorji w dotychczasowym stopniu służb. (na stanowisko radcy budownictwa).

Inż. Włodzimierza Laskowskiego, prowizorycznego urzędnika w VII st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych — urzędnikiem I kategorji w dotychczasowym stopniu służb. (na stanowisko referendarza).

Arch. Jarosława Girina, kontraktowego pracownika w VII grupie uposaż. w Dyrekcji Robót Publicznych — do odwołania urzędnikiem w VII st. służb. (na stanowisko referendarza).

Inż. Józefa Sobolewskiego, urzędnika w VII st. służb. w Dyrekcji Kolei Państw. w Wilnie za zgodą Ministerstwa Komunikacji — urzędnikiem I kategorji w VI stopniu służb. (na stanowisko radcy budownictwa) w Dyrekcji Robót Publicznych.

W Starostwach.

Minister Spraw Wewnętrznych

Mianował:

Wiktora Niedźwieckiego, Starostę powiatowego w VII st. sł. w Postawach — Starostą powiatowym w VI stopniu służbowym.

D-ra Leopolda Jurkowskiego, prowizorycznego lekarza powiatowego w VIII st. sł. w Wilejce — do odwołania lekarzem powiatowym w VII st. służb.

Zwolnił:

Jana Piekutowskiego, Starostę powiatowego w VII st. służb. w Mołodecznie — na własną jego prośbę, na zasadzie art. 60 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Minister Robót Publicznych

Mianował:

Ludwika Butarewicza, prowizorycznego urzędnika w VI st. sł. w Starostwie powiatowem w Wilejce (Państw. Zarząd Drogowy) — urzędnikiem I kategorji w dotychczasowym VI st sł. (na stanowisko radcy budownictwa).

Erwina Arndta, prowizorycznego urzędnika w VII st. służb. w Starostwie powiatowem w Święcianach — urzędnikiem I kategorji w dotychczasowym VII st. sł. (na stanowisko referendarza).

Jerzego Mironowicza, prowizorycznego urzędnika w VII st. służb. w Starostwie Dziśnieńskiem w Głębokiem — urzędnikiem I kategorji w dotychczasowy VII st sł. (na stanowisko referendarza).

WOJEWODA

W Urzędzie Wojewódzkim

Mianował:

Konstantego Birna, prowizorycznego urzędnika w IX st. służb. w Dyrekcji Robót Publicznych — urzędnikiem II kategorji w dotychczasowym IX st sł.

Przeniósł:

D-ra Edwarda Bielskiego, prowizorycznego urzędnika w VIII st. sł. — do Starostwa Grodzkiego w Wilnie, na własną jego prośbę w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Obniżył stopień służbowy ze względów etatowych:

Marji Konopkowej, prowizorycznej urzędniczce w X st. sł.—do XI st. sł. z dniem 1 lutego 1929 r.

Przyjął na służbę kontraktową:

Jana Mieszkowskiego, na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w charakterze pracownika kontraktowego w VII gr. upos. na okres trzechmiesięczny, począwszy od dnia 1 lutego 1929 r.

D-ra Andrzeja Wiercińskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w VIII gr. upos., na czas od dnia 12 stycznia do dnia 30 kwietnia 1929 r. włącznie.

Przedłużył stosunek służbowy:

z **Bronisławem Kuczyńskim**, kontraktowym pracownikiem w VIII gr. upos. — na okres bezterminowy.

z **Janem Terleckim**, kontraktowym pracownikiem w IX gr. upos. — do dnia 31 marca 1929 r. włącznie.

z **Stanisławem Aponowiczem**, kontraktowym pracownikiem w IX gr. uposaż. w Dyrekcji Robót Publicznych — do dnia 31 marca 1929 r. włącznie.

W Starostwach.

Mianował:

Wacława Jeśmana, pracownika kontraktowego w VIII gr. upos. w Starostwie powiatowem w Postawach—Referendarzem w VIII st. sł.

Dopuścił do służby przygotowawczej

Daniela Wojtkiewicza, w charakterze praktykanta I kategorji w X st. sł. w Starostwie Wileńsko-Trockiem w Wilnie.

Stanisława Marjana Siła-Nowickiego, kontraktowego pracownika w XII gr. upos. w Starostwie powiatowem w Oszmianie — w charakterze praktykanta II kategorji w XI stopniu służb.

Obniżył stopień służbowy ze względów etatowych

Marji Bortkiewiczowej, prowizorycznej urzędniczce w XI st. sł. w Starostwie Wileńsko-Trockiem w Wilnie — do XII stopnia służbowego.

Przyjął na służbę kontraktową:

D-ra Witolda Stasiewicza, w charakterze pracownika kontraktowego w VIII gr. upos do p. o. lekarza powiatowego w Starostwie w Mołodecznie.

Władysława Lebeckiego, w charakterze pracownika kontraktowego w X gr. upos. w Starostwie powiatowem w Święcianach — na okres trzechmiesięczny począwszy od dnia 1 lutego 1929 r.

Ludwika Andruszkiewicza, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — na okres czteromiesięczny począwszy od dnia 1 stycznia 1929 r.

Stanisława Chszczonowicza, w charakterze pracownika kontraktowego w XII gr. upos. w Starostwie powiatowem w Święcianach — na okres czteromiesięczny począwszy od dnia 1 stycznia 1929 r.

Eugenjusza Żukowskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w XII gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — na okres jednomiesięczny począwszy od dnia 1 lutego 1929 r.

Przeniósł:

Annę Janowską, kontraktową pracowniczkę w XII gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie— do Starostwa powiatowego w Święcianach, zawierając z nią umowę służbową na okres bezterminowy w dotychczasowej XII gr. upos.

Przedłużył stosunek służbowy:

z D-rem **Stanisławem Kucucho-Kuczyńskim**, kontraktowym pracownikiem w VIII gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

z **Wilhelmem Popławskim**, kontraktowym pracownikiem w VIII gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — do dnia 30 kwietnia 1929 r włącznie.

z **Ryszardem Walterem**, kontraktowym pracownikiem w X gr. upos. w Starostwie Dziśnieńskiem w Głębokiem (Państw. Zarząd Drogowy)—do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

z **Stanisławem Januszewskim**, kontraktowym, pracownikiem w XI gr, upos. w Starostwie Wileńsko-Trockiem w Wilnie—do dnia 31 marca 1929 r. włącznie.

z **Józefem Dzieduszyńskim**, kontraktowym pracownikiem w XII gr. upos. w Starostwie Wileńsko-Trockiem w Wilnie — do dnia 28 lutego 1929 r. włącznie.

Zwolnił ze służby:

D-ra **Władysława Chirkowskiego**, kontraktowego lekarza powiatowego w VIII gr. upos. w Starostwie w Mołodecznie — dniem 20 stycznia, na własną jego prośbę.

Zofję Sierzycką, kontraktową pracowniczkę w XII gr. upos. w Starostwie powiatowem w Święcianaco — z dniem 31 stycznia 1929 r., na własną jej prośbę, wobec przejścia na służbę pocztową w Święcianach.

B)

W Wileńskim Okręgu Skarbowym

za miesiąc styczeń 1929 r.

W Izbie Skarbowej.

Prezes Izby Skarbowej

Przeniósł:

Henryka Cymerskiego, kontrolera w VIII st. sł. do Kasy Skarbowej w Wilnie, w charakterze księgowego w VIII st. sł.

W Urzędach I Instancji

Minister Skarbu

Mianował:

Kazimierza Staniszewskiego, referendarza w VIII st. sł. w II Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie—referendarzem w VII st. sł.

Józefa Śmietanę, kierownika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie w VIII st. sł. — asesorem w VII st. sł.

Przeniósł:

Stanisława Giecewicza, księgowego w VII st. sł. w Kasie skarbowei w Wilnie do Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytuniowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. na własną jego prośbę.

Prezes Izby Skarbowej

Mianował:

Władysława-Włodzimierza Lisowskiego, p. o. kontrolera w IX st. sł. w Kasie Skarbowej w Postawach—kontrolerem w dotychczasowym IX st. sł.

Jana Bujnowskiego, praktykanta III kategorji w Kontroli Skarbowej przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce — rewidentem Kontroli Skarbowej w XII st. sł.

Przeniósł:

Jana Downarowicza, buchaltera kontraktowego z wynagrodzeniem ryczałtowem 700 zł. miesięcznie w III Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie do Izby Skarbowej w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu służbowem.

Aleksego Witko, buchaltera kontraktowego z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł miesięcznie w IV Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie do III Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu służbowem.

Henryka Fichera, adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Święcianach do IV Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł.

Bronisława Żuka, asystenta rachunkowego w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Święcianach do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Głębokiem w dotychczasowym charakterze i st. sł.

Antoniego Borowika, asystenta rachunkowego w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Wilejce do Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce w dotychczasowym charakterze i st. sł.

Józefa Barburskiego, prowizorycznego urzędnika w X st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Brasławiu do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Święcianach i jednocześnie mianował sekretarzem w dotychczasowym X st. sł.

Przeniósł:

Bohdana Bobrowskiego, kancelistę w XI st. sł. w III Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie do I Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł.

Jana Wasilewskiego, kontraktowego pracownika XI grupy upos. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilejce do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Brasławiu w dotychczasowym charakterze i gr. upos.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Zygmunta Umiastowskiego, w charakterze praktykanta II kategorji z dniem 1 stycznia 1929 r. do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Brasławiu.

Zwolnił:

Józefa Firkowicza, prowizorycznego urzędnika w XI st. sł. w Kasie Skarbowej w Wilnie, z dniem 31 stycznia 1929 r. wobec przejścia do służby w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Przyjął do służby kontraktowej:

Lecha-Władysława Orłowskiego, w charakterze buchaltera kontraktowego z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł. miesięcznie od dnia 1 stycznia 1929 r. do IV Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie.

C)

W sądownictwie na terenie Województwa Wileńskiego.

Mianowani:

Tadeusz Dąbrowski, sędzia pokoju w Siedlcach — Sędzią Sądu Okręgowego w Wilnie, dnia 4 grudnia 1928 r.

Kazimierz Wereszczako, sędzia pokoju w Wilejce — sędzią Sądu Okręgowego w Wilnie. dnia 4 grudnia 1928 r.

Mieczysław Szpakowski, podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Wilnie,—sędzią Sądu Okręgowego w Wilnie, dnia 4 grudnia 1928 r.

Jan Lisiecki, sędzia pokoju w Oszmianie, — Przewodniczącym Sądu Pracy w Wilnie, dnia 10 stycznia 1929 r.

Sczepan Wilewski, sędzia pokoju w Wilnie— zastępcą Przewodniczącego Sądu Pracy w Wilnie, dnia 10 stycznia 1929 r.

Stanisław Piotrowski, egzaminowany aplikant, sędzią pokoju w Rakowie, dnia 18 grudnia 1928 r.

Józef Łosiński, p. o. Sekretarza Sądu Pokoju w Turmoncie — Sekretarzem tego Sądu IX st. sł., dnia 31 grudnia 1928 r.

Mikołaj Stepanian, p. o. sekretarza sądu pokoju w Oranach w X st. sł.—p. o. sekretarza tegoż Sądu w IX st. sł., dnia 31 grudnia 1928 r.

Anna Erdmanowa i Olga Blumencwejg, rejestratorzy sądu pokoju w Wilnie — adjunktami kancelaryjnymi tegoż Sądu w X st. sł., dnia 21 grudnia 1928 r.

Wojciech Gierkowicz, kancelista Sądu Okręgowego w Wilnie na służbie prowizorycznej — kancelistą tegoż Sądu w XI st. sł., dnia 22 grudnia 1928 r.

Genowefa Horodecka, Bolesław Karpowicz, Karol Bauman i Stanisława Pawłowska, kanceliści Sądu Okręgowego w Wilnie na służbie przygotowawczej — kancelistami tegoż Sądu w XI st. sł., dnia 22 grudnia 1928 r.

Józefa Pacewiczówna, kancelistka sądu pokoju w Wilnie, **Józef Wieczorek**, kancelista sądu pokoju w Oranach, **Kazimierz Rykowski**, kancelista sądu pokoju w Głębokiem, **Kazimierz Szmigiel**, kancelista sądu pokoju w Jaszunach, **Stanisław Sokołowski**, kancelista sądu pokoju w Brasławiu, **Zenon Dziemaszkiewicz**, kancelista sądu pokoju w Mołodecznie — wszyscy na służbie przygotowawczej — kancelistami w tychże Sądach w XI st. sł., dnia 22 grudnia 1928 r.

Kazimierz Komar, były urzędnik Izby Skarbowej w Wilnie — kancelistą sądu pracy w Wilnie w XI st. sł. na służbę prowizoryczną, dnia 7 stycznia 1929 r.

Przeniesieni:

Stanisław Selens, sędzia pokoju w Smorgoniach na stanowisko sędziego pokoju w Wilnie, dnia 18 grudnia 1928 r.

Witold Gutowski, sędzia pokoju w Rakowie na stanowisko sędziego pokoju w Smorgoniach, dnia 18 grudnia 1928 r.

Delegowani do sprawowania czynności sędziowskich.

Henryk Bujalski, aplikant egzaminowany —do sprawowania czynności sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 7 grudnia 1928 r.

Michał-Mikołaj Dulko, aplikant egzaminowado sprawowania czynności sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 7 grudnia 1928 r.

Henryk Andrzejkowicz, aplikant egzaminowany — do sprawowania czynności sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 18 grudnia 1928 r.

Seweryn Odyniec, aplikant egzaminowany—do sprawowania czynności sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 30 grudnia 1928 r.

Wyznaczeni na naczelników sądów grodzkich.

Stanisław Selens, sędzia pokoju w Wilnie — Naczelnikiem Sądu Grodzkiego w Wilnie, dnia 2 stycznia 1929 r.

Zwolniona na skutek podania.

Aniela Piasecka, kancelistka sądu grodzkiego w Oranach, z dniem 31 stycznia 1929 r.

D)

W Dyrekcji Dróg Wodnych w Wilnie

za miesiąc styczeń 1929 r.

Minister Robót Publicznych

Zwolnił ze służby:

Feliksa Dąbrowskiego, prowizorycznego urzędnika w XI st. sł. — na własną jego prośbę od dnia 1 stycznia 1929 r.

Dyrektor Dróg Wodnych

Przyjął na służbę kontraktową:

Inż. Juljana Kietza, na stanowisko inżyniera do zleceń w VII gr. upos. od dnia 1-I do 31-III 29 r.

E)

W Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie

za miesiąc styczeń 1929 r.

Przyjęci:

Łabęcki Ignacy w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według IX gr. upos. z dniem 12-I 1929 r.

Tułajew Sergjusz w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dniem 12-I 1929 r.

Dąbrowski Feliks w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dniem 1-I 1929 r.

Kochanowska Bronisława w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XI gr. upos. z dniem 17-I 1929 r.

Sutułów Sergjusz w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dniem 26-I 1929 r.

Mujzelówna Julja w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dniem 25-I 1929 r.

Kobylińska Zofja w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dniem 29-I 1929 r.

Mianowani z zastrzeżeniem art. 116 Ustawy z dn. 17-II 1922 r. o państwowej służbie cywilnej:

Hawsowicz Jan, prowizoryczny st. geometra w VII st. sł. — rewidentem pomiarów w VI st. sł. z dniem 1-I 1929 r.

Mianowani do odwołania:

Kosiłowicz Piotr, pracownik kontraktowy IX gr. upos. — adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł.

Awansowani:

Surwiłłówna Marja, prowizoryczna kancelistka XI st. sł. — na stanowisko adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. z dniem 1-I 1929 r.

Posunięci do wyższych grup upos.

Sierzpowski Zdzisław, pracownik kontraktowy — do VIII gr. upos. z dniem 1-I 1929 r.

Sulgostowski Stanisław, pracownik kontraktowy — do VIII gr. upos. z dniem 1-I 1929 r.

Andrzejewski Stanisław, pracownik kontraktowy — do IX gr. upos. z dniem 1-I 1929 r.

Fiłatow Piotr, pracownik kontraktowy — do X gr. upos. z dniem 1-I 1929 r.

Grzyb Hieronim, pracownik kontraktowy — do X gr. upos. z dniem 1-I 1929 r.

Zwolnieni od pełnienia dotychczasowych obowiązków z powierzeniem pełnienia nowych:

Hołownia Konstanty, z dniem 31-XII 1928 r. zwolniony od pełnienia obowiązków pom. buchalt. w VIII st. sł. z jednoczesnem powierzeniem z dn. 1-I 1929 r. pełnienia obowiązków prowizorycznego kontrolera w IX st. sł.

Powiatowe Urzędy Ziemskie

Przyjęci:

Kozłowska Marja, w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XI grupy upos. do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Głębokiem z dniem 5-I 1929 r.

Mianowani z zastrzeżeniem art. 116 Ustawy z dn. 17-II 1922 r. o państwowej służbie cywilnej:

Gosztowtt Antoni, prowizoryczny podkomisarz w VII st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Brasławiu — komisarzem ziemskim w VII st. służb. z dniem 1-I 1929 r.

Mianowani do odwołania:

Jundziłł Piotr, pracownik kontraktowy XI gr. upos. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Postawach — adjunktem kancelaryjnym w X st. służb. z dniem 1-I 1929 r.

Awansowani:

Wolański Tadeusz, prowizoryczny podkomisarz w VIII st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilejce — komisarzem ziemskim w VII st. służb. z dniem 1-I 1929 r.

Szweinis Stanisław, prowizoryczny sekretarz w IX st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie — podkomisarzem ziemskim w VIII st. służb. z dniem 1-I 1929 r.

Przeniesieni:

Womperski Jan, pracownik kontraktowy X gr. upos. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Brasławiu — na takież stanowisko do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie w IX gr. uposaż. z dniem 1-I 1929 r.

F)

W Wileńskim Okręgu Pocztowo-Telegraficz.

za m-c grudzień 1928 r.

Minister Poczt i Telegrafów

Mianował:

Tadeusza Wodzińskiego, urzędnika VII st. sł.— urzędnikiem VI st. sł. od dn. 1-I 1929 r.

Jakóba Małochleba, urzędnika VII st. sł. — urzędnikiem VI st. sł. od dn. 1-I 1929 r.

Stefana Ożdżyńskiego, urzędnika VIII st. sł.— asesorem w VII st. sł., od dn. 1-I 1929 r.

Przeniósł:

Feliksa Babickiego, naczelnika wydziału w VI st, sł. — na takież stanowisko do Dyrekcji Poczt Telegrafów w Poznaniu.

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Mianował:

Ludwika Cholewę, Stanisława Mickiewicza, Aleksandra Szeligowskiego, Henryka Lejtana i Mieczysława Turczyńskiego, urzędników IX st. sł. — urzędnikami VIII st. sł.

Plaważankę Teresę, Rakowskiego Jana, Wernickiego Aleksandra, urzędników X st. sł.—urzędnikami IX st. sł. ostatniego z przeniesieniem do urzędu pocztowego Wilno I.

Jana Droniczа, Pawła Romanowskiego, Mieczysława Wieliczkę i Olka Jana, urzędników XI st. sł. — urzędnikami X. st. sł.

Stefanję Miładowską, urzędniczkę XII st. sł.— urzędniczką XI st. sł.

Teofila Gajka, Romana Pierzaka, Stanisława Skuracza i Zygmunta Towcika, niższych funkconarjuszów XIV grupy uposażeniowej—niższymi funkcjonarjuszami XIII grupy - uposażeniowej, wszystkich od dnia 1-I 1929 r.

Przeniósł:

Wincentego Małeckiego, naczelnika urzędu pocztowego w Nowogródku — do Dyrekcji w charakterze urzędnika VIII st. sł.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Aleksandrę Borzdzyńską, w charakterze prowizorycznej urzędniczki XI st. sł. od dn. 10-XII 28 r.

Przyjął do służby kontraktowej:

Antoniego Hermanowicza, praktykanta X st. sł. — w charakterze kontraktowego urzędnika IX st. sł. od dnia 1-I 1929 r.

Michała Andruszkiewicza, niższego funkcjonarjusza XV grupy uposażeniowej — w charakterze kontraktowego urzędnika XII st. sł. od dnia 1-I 29 r.

Zofję Melentowiczową, w charakterze kontraktowej urzędniczki XII st. sł. od dnia 16-XII 1928 r.

Minister Poczt i Telegrafów

Mianował:

Wincentego Rasiewicza, urzędnika VIII st. sł. w urzędzie poczt-tel. Wilno I —urzędnikiem VII st. sł. od dnia 1/I 1929 r.

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie

Mianował:

Piotra Dykasa, naczelnika urzędu poczt.-tel. Głębokiem w IX st. sł.— naczelnikiem tegoż urzędu w VIII st. sł.

Eugenjusza Olszewskiego, urzędnika IX st, sł. w urzędzie poczt.-tel. Wilno I—urzędnikiem VIII st. sł.

Jana Rutkowskiego, urzędnika IX st. sł. urzędu poczt.-tel. Kutno—naczelnikikiem urzędu poczt. tel. w Święcianach.

Aleksandra Popławskiego, kierownika urzędu poczt.-telegr. Chocieńczyce w XII st. sł. kierownikiem tegoż urzędu w XI st. sł.

Leona Januszkiewicza, kierownika urzędu poczt. Kobylnik w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Henryka Kulika, kierownika urzędu poczt. Kraśne n/Uszą w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Stefana Balukiewicza, dotychczasowego kierownika urzędu poczt. Dziewieniszki w XI st. sł. — kierownikiem urzędu poczt. Ignalino z posunięciem go do X st. sł.

Stanisława Skipora, kierownika urzędu poczt. Orany w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Kazimierza Rogalskiego, kierownika urzędu poczt. Prozoroki w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Franciszkę Bujwidównę, kierownika urzędu poczt. Świr w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Wacława Czerniawskiego, kierownika urzędu poczt. Turmont w XII st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w XI st. sł.

Stanisława Lachowicza, kierownika urzędu poczt. Wilno 4 w XII st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w XI st. sł.

Piotra Kisiela, kierownika urzędu poczt. Wilno 5 w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Walentego Babickiego, kierownika urzędu poczt. Widze w XI st. sł. — kierownikiem tegoż urzędu w X st. sł.

Piotra Stanisławskiego, urzędnika w XII st. sł.— urzędu poczt. w Brasławiu urzędnikiem w XI st. sł.

Borysa Charłampowicza, urzędnika w XII st. sł. w urzędzie poczt. Budsław — urzędnikiem w XI st. sł.

Wacława Adamowicza, urzędnika w XII st. sł. w urzędzie poczt. Dukszty — urzędnikiem XI st. sł.

Władysława Łopackiego, praktykanta XII st. sł. w urzędzie poczt. Dukszty—urzędnikiem XII st. sł,

Józefa Matuszewskiego, urzędnika w XI st. sł. w urzędzie poczt. Głębokie—urzędnikiem X st. sł.

Jana Zmysłowskiego, urzędnika w XII st. sł. w urzędzie poczt. Głebokie—urzędnikiem w XI st. sł.

Aleksandra Jatowta, urzędnika w XII st. sł. w urzędzie poczt. Głębokie—urzędnikiem w XI st. sł.

Władysława Przybysza, urzędnika XII st. sł. w urzędzie poczt. Kobylnik — urzędnikiem XI st. sł.

Piotra Urbanowicza, praktykanta XII st. sł. w urzędzie poczt. Łyntupy—urzędnikiem XI st. sł.

Daniela Czaprockiego, urzędnika X st. sł. w urzędzie poczt. Mołodeczno 1 — urzędnikiem IX st. sł.

Zygmunta Jankuna, urzędnika XI st. sł. w urzędzie poczt. Mołodeczno 1—urzędnikiem w X st. sł.

Romualda Sawlewicza, urzędnika XII st. sł. w urzędzie poczt. Mołodeczno 2 — urzędnikiem XI st. sł.

Augustynę Tomkiewiczównę, urzędniczkę XI st. sł. w urzędzie poczt. Nowo-Święciany — urzędniczką X st. sł.

Bronisława Rudzińskiego, urzędnika XII st. sł. w urzędzie poczt. Podbrodzie—urzędnikiem XI st. sł.

Justyna Gajlewskiego, urzędnika XI st. sł. w urzędzie poczt. Święciany—urzędnikiem X st. sł.

Albinę Woronko, Natalję Kochnowską, Annę Połodzińską, Kazimierę Dorożyńską, Stefana Mielnika, Zofję Stasiakównę, Szymona Doluka, Michała Pileckiego i Michała Rodego, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno I, X st. sł. — urzędnikami IX st. służb.

Wiktorję Sadowską, Henrykę Nałęcz-Moszczyńską, Stanisława Aktonowicza, Jana Wyszomirskiego, Jadwigę Smokową, Józefę Czyżyńską, Stanisławę Malinowską, Annę Sałkiewiczównę, Jadwigę Sochacką, Bronisławę Wołkowską, Sylwję Czerwińską, Tadeusza Bogdana, Zygmunta Ptaszyńskiego, Jadwigę Górską, Zofję Panasewiczową, Wiktora Sakowicza, Bronisława Kaima, Stefanję Woźniakowską, Ludwikę Peszyńską, Jana Gierulskiego, Józefa Białowicza, Antoniego Oleszkiewicza, Edwarda Petkę, Małgorzatę Berównę i Leokadję Wojewódzką, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno I, XI st. sł. — urzędnikami X st. służb.

Witolda Rudzińskiego, praktykanta XII st. sł. — urzędnikiem XI st. służb.

Wojciecha Tubielewicza, Stanisława Sieniucia, Stefana Biedrzyckiego, Aleksandra Śnieżko, Irenę Krygiczównę i Sabinę Sidorowiczową, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno 1, XII st. sł.—urzędnikami XI st. sł.

Romualda Sosnowskiego, Wincentego Szandrochę i Stanisława Juszkiewicza, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno 2, X st. sł. — urzędnikami IX st. służb.

Zenona Maszkowskiego i Jana Zieleniewicza, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno 2, XI st. sł. — urzędnikami X st. sł.

Witolda Januszewskiego, Stanisława Budnika, Mieczysława Murawskiego i Włodzimierza Siomiaka, urzędników w urzędzie pocztowym Wilno 2, XII st. st. — urzędnikami XI st. sł.

Jana Iwanowskiego, urzędnika XII st. służb. w urzędzie poczt. Wilno 6 — urzędnikiem XI st. sł.

Stanisława Prządę, urzędnika w urzędzie pocztowym Wilno 11, XI st. sł. — urzędnikiem X st. sł.

Jadwigę Jasterównę, urzędniczkę w urzędzie poczt. Wilno 11, XII st. sł. — urzędniczką XI st. sł.

Klaudjusza Zwańskiego, praktykanta XII st. sł. w urzędzie poczt. Dołhinów—urzędnikiem XII st. sł.

Stefana Jenczyk-Tołłoczko, urzędnika technicznego IX st. sł. Zarządu Technicznego w Wilnie — urzędnikiem technicznym w VIII st. sł.

Klusa Władysława, montera w XIII gr. uposaż. Zarządu Technicznego w Wilnie — monterem w XII grupie uposaż.

Józefa Grodziewicza i Jana Manowskiego, niższych funkcjonarjuszów w urzędzie poczt. Wilno 1, XI gr. upos.—niższymi funkcjonarjuszami X gr. up.

Izydora Pławgo, niż. funkc. w urzędzie poczt. Wilno 1, XII gr. upos. — niższym funkcjonarjuszem XI grupy uposaż.

Piotra Drabata, Stefana Mingielewicza, Edwarda Pławgo i Stefana Zabłockiego, niższych funkcjonarjuszów w urzędzie poczt. Wilno 1, XIII gr. uposaż. — niższymi funkcjonarjuszami XII gr. uposaż.

Rafała Bogdanowicza, Jana Borawskiego, Józefa Chotkiewicza, Antoniego Cybulskiego, Władysława Dzienisiewicza, Władysława Girucia, Adama Januszkiewicza, Adama Jeremowicza, Antoniego Feliksa Karbownika, Józefa Kidę, Józefa Kiełbowskiego, Andrzeja Kuberskiego, Franciszka Lubowieckiego, Jelisieja Łopatto, Stefana Morawskiego, Wiktora Reuta, Antoniego Sienkiewicza, Józefa Sikorskiego, Władysława Szafryka, Ludwika Szajdzińskiego, Kazimierza Szałackiego, Franciszka Szaranowskiego, Antoniego Tomczaka, Justyna Urbana, Ignacego Urbaniaka, Stanisława Wołodko, Jana Woronko, Władysława Zalewicza, Edwarda Zajchowskiego i Wincentego Żukowskiego, niższych funkcjonarjuszy w urzędzie poczt. Wilno I, XIV grupy uposaż. — niższymi funkcjonarjuszami XIII gr. upos.

Franciszka Posznikowicza i Jana Puzynowicza, prowizorycznych niższych funkcjonarjuszów XV grupy uposażeniowej — niższymi funkcjonarjuszami XIV grupy uposażeniowej.

Jana Subocza, niższego funkcjonarjusza w urzędzie pocztowym Wilno 2, XI gr. upos. — niższym funkcjonarjuszem X grupy uposażeniowej.

Kazimierza Bujnickiego, niższego funkcjonarjusza w urzędzie pocztowym Wilno 2, XIII grupy upos. — niższym funkcjonarjuszem XII grupy uposażeniowej.

Aleksandra Makutynowicza, niższego funkcjonarjusza w urzędzie pocztowym Wilno 2, XIV gr. upos. — niższym funkcjonarjuszem XIII grupy uposażeniowej.

Jana Wieczorkiewicza, niższego funkcjonarjusza w urzędzie pocztowym Wilno 2, XVI grupa upos. — niższym funkcjonarjuszem XV grupy uposażeniowej.

Posunął:

Prowizorycznych niższych funkcjonarjuszów:

Wszystkich od dnia 1-I 1929 r.

Bolesława Grzelewskiego, w urzędzie pocztowym Druskieniki—XVI gr. upos. — do XV grupy uposażeniowej.

Kazimierza Kozłowskiego, w urzędzie poczt. Głębokie—XVI gr. upos. — do XV grupy upos.

Jana Korsaka, w urzędzie poczt. Kobylnik — XVI grupy upos. — do XV grupy uposażeniowej.

Kazimierza Baranowskiego, w urzędzie poczt. Łyntupy XVI gr. upos.—do XV gr. uposażeniowej.

Aleksandra Bortnowskiego, w urzędzie poczt. Święciany — XVI gr. upos. — do XV gr. upos.

Franciszka Szczygła i Wiktora Tomkowskiego, w urzędzie pocztowym Wilno 1: — XV grupy upos.—do XIV grupy uposażeniowej.

Jana Berdysza, Władysława Gudanca, Antoniego Höhna, Edwarda Ilkiewicza, Stefana Iwanowskiego, Aleksandra Klukiewicza, Franciszka Kmitę, Stanisława Kmitera, Józefa Kowalewskiego, Walerjana Kulickiego, Franciszka Pawłowicza, Józefa Paśko, Antoniego Poczobota, Jana Rochlickiego, Adolfa Rodziewicza, Stanisława Urbanowicza i Edwarda Wołoncewicza, w urzędzie pocztowym Wilno 1:—XVI grupy uposażeniowej— do XV grupy uposażeniowej.

Władysława Bortkiewicza, Leona Cieleckiego, Jana Gajdulewicza, Stanisława Ławrynowicza, Kazimierza Miciańca, Teodora Możejko, Jana Purwienieckiego, Leonida Suchodolskiego i Józefa Szachowicza, w urzędzie pocztowym Wilno 2:— XVI gr. upos. — do XV grupy uposażeniowej.

Ignacego Szalca, w urzędzie pocztowym Wilno 7:—XVI gr. upos. — do XV gr. upos.

Przeniósł:

Zofję Gierwiatowską, praktykantkę XII st. sł. —z urzędu poczt. Baranowicze I do urzędu pocztowego Podbrodzie.

Antoniego Jakutisa, naczelnika urzędu poczt. Nowe-Święciany — na takież stanowisko do urzędu poczt. Nowogródek.

Jana Kanię, urzędnika XI st. sł. — z urzędu pocztowego Gródek k/Mołodeczna do urzędu pocztowego Nowogródek.

Piotra Jurgielewicza, dotychczasowego kierownika urzędu pocztowego Ignalino — na stanowisko urzędnika X st. sł. do Prużany.

Tadeusza Bujnickiego, dotychczasowego kierownika urzędu pocztowego Jazno—na stanowisko urzędnika XII st. sł. do Nowogródka.

Konstantego Uścinowicza, urzędnika XI st. sł. —z urzędu pocztowego Grodno 1 do urzędu poczt. Mołodeczno 1.

Romualda Limanowskiego, montera XIII gr. upos. — z Nowo-Święcian do Dukszt ze względów służbowych.

Aleksandra Mazurka, niższego funkcjonarjusza XIV gr. upos. — na jego własną prośbę z urzędu pocztowego Wilno 2 do okręgu Warszawskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów (urząd pocztowy Warszawa 1).

Franciszka Siekielewskiego, niższego funkcjonarjusza XIV gr. upos. — na jego własną prośbę z urzędu pocztowego Wilno 1 do urzędu pocztowego Wilno 2.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Jadwigę Woronkównę, w charakterze praktykantki XII st. sł. w urzędzie pocztowym Wilno 1 od dnia 17-XII 1928 r.

Wandę Mikulską, w charakterze praktykantki XII st. sł. w tymże urzędzie od dnia 13-XII 1928 r.

Leona Kitowskiego, w charakterze praktykanta XI st. sł. w Gródku k/Mołodeczna od dnia 30-XII 1928 r.

Jana Milewskiego, w charakterze praktykanta XII st. sł. w Dziśnie od dnia 31-XII 1928 r.

Franciszka Koniuszewskiego, w charakterze praktykanta XII st. sł. w Kobylniku od dn. 29-XII 1928 r.

Wacława Świętorzeckiego, w charakterze praktykanta technicznicznego do Zarządu Technicznego w Wilnie od dnia 1-XII 1928 r.

Stefana Kuczyńskiego, w charakterze prowizorycznego niższego funkcjonarjusza XVI grupy uposażen. w urzędzie pocztowym Podbrodzie od dnia 6-XII 1928 r.

Zwolnił ze służby:

Aleksandra Maciejkiewicza, prowizorycznego niższego funkcjonarjusza XVI grupy uposażeniowej w urzędzie pocztowym Święciany — na zasadzie art. 46 Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11-VI 1918 r. (Dz. Pr. Kr. Pol. Nr. 6/1918) z końcem miesiąca grudnia 1928 r.

Przyjął na służbę kontraktową:

Tadeusza Salinkiewicza, w charakterze kontraktowego urzędnika X stopnia służbowego w urzędzie pocztowym Wilno 2 od dnia 1-XII 1928 r.

Adelajdę Werkowską, w charakterze kontraktowej urzędniczki XI st. sł. w tymże urzędzie od dnia 16-XII 1928 r.

Wincentynę Lachowiczównę, w charakterze kontraktowej urzędniczki XII st. sł. w urzędzie pocztowym Wilno 1 od dn. 16-XII 1928 r.

Aleksandra Wyrwicza, w charakterze kontraktowego kierownika urzędu pocztowego Dziewieniszki w XII st. sł. od dnia 19-XII 1928 r.

Natalję Wojakowską, w charakterze kontraktowej urzędniczki XI st. sł. w urzędzie pocztowym Wilno 1 od dnia 16-XII 1928 r.

Janinę Borkowską, w charakterze agentki do agencji Żodziszki od dnia 16-XII 1928 r.

Zwolnił ze służby kontraktowej:

Janinę Rynkiewiczównę, agentkę pocztową w Bezdanach — z dniem 31-XII 1928 r. ze względów służbowych.

Jadwigę Korsakową, agentkę pocztową w Żodziszkach — z dniem 15-XII 1928 r. ze względów służbowych.

Eleonorę Szulcównę, agentkę pocztową w Hruzdowie — z dniem 31-XII 1928 r. ze względów służbowych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE.

KASA CHORYCH m. WILNA niniejszem podaje do wiadomości ogółu ubezpieczonych, że Pracownia Rentgenologiczna, mieszcząca się przy ulicy Dominikańskiej 15 została przeniesiona do nowego lokalu przy ulicy W. Pohulanka 18 (pierwsze piętro) m. Nr. 28 i z dniem 4 lutego b. r. rozpoczęła przyjęcie chorych w godzinach od $2^1/_2$ do godz. $7^1/_2$ wieczorem.

OGŁOSZENIE.

W związku z likwidacją mienia, pozostałego po byłym Klubie Obywatelskim w Oszmianie, proszę wszystkich członków tego Klubu na Walne Zebranie, mające sie odbyć w dniu 28 lutego 1929 r. o godz. 7-ej wieczorem w Oszmianie w lokalu Starostwa.

(—) Mikołaj Dworakowski
Prezes Rady Gospodarzy
Resursy Obywatelskiej w Oszmianie

Wyciąg ze statutu Spółki Wodnej Święciańskiej.

Na zasadzie art. 222 ustęp 5 ustawy wodnej z dnia 19.IX. 1922 r. ogłoszonej w nowem brzmieniu w Dz. Ust. R. P. Nr. 62, poz. 574 z r. 1928 podaję do wiadomości wyciąg ze statutu Spółki Wodnej Święciańskiej.

1) Nazwa Spółki: Spółka Wodna Święciańska.

2) Data zatwierdzenia statutu: 29 grudnia 1928 r.

3) Siedziba Spółki: Święciany Wileńskie ulica Nowa 7.

4) Cel Spółki: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu sporządzonego przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne w Warszawie z dnia 6 września 1928 roku i zatwierdzonego przez Władzę Nadzorczą, oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

5) Zwołanie Walnego Zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi bzć ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem. Zebrania: również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie Przewodniczący Zarządu Władzę Nadzorczą o zwołaniu Zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

6) Protokuły obrad Zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje Przewodniczący i członkowie Zarządu.

7) Do zakresu czynności Walnego Zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej;

b) uchwalenie na podstawie projektu, sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych;

c) zatwierdzenie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań rechunków, budżetu i bilansu;

d) ustanowienie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów Spółki;

e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki, określonego w art. 2 statutu;

f) uchwalenie zmian w statucie Spółki;

g) uchwalenie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Uchwały Walnego Zgromadzenia członków Spółki, wymienione w punktach: d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia Władzy Nadzorczej.

8) Ogłoszenia Zarządu, dotyczące członków Spółki, wywieszane mają być u Przewodniczącego Zarządu, zastępcy Przewodniczącego i u sołtysa wsi, w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

9) Ogłoszenia dotyczące Spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Dzienniku Wojewódzkim i według uznania Zarządu w innych pismach.

Ogłoszenia podpisuje Przewodniczący Spółki.

(—) Witold Brynk
Przewodniczący
Spółki Wodnej Święciańskiej.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach

w Wilnie.

1. Wacław Myszyński — Subocz 54. Zgub. kartę rejestrac. wyd. przez Refer. Wojsk. Magistratu.

2. Wacław Strakianiec — Piłsudskiego 4—5. Zgub. kartę rejestrac. wyd. przez Refer. Wojsk.

3. Gotlib Nacowicz — Nowogródzka 64—3. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

4. Rasza Etel Emes — Wiłkomierska 104—2. Zgub. koncesję tytun. na sklep wyd. przez Izbę Skarb. w Wilnie dn. 10-VII 1925 r. Nr. 134.

5. Antoni Warywodzki — Ul. Konarskiego 9—15. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Grodno. dn. 30-IV 1923 r. Nr. 101.

6. Zuzanna Lebiedziówna — Nowogródzka 107—12. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Mołodeczańskie.

7. Józef Jakowicz — Majowa 17—4. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1890 wyd. przez P. K. U. Wilno.

8. Piotr Bułhak—Wileńska 10—5. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

9. Franciszek Żyznaras — Franciszkańska 7. Zgub. pozwol. na broń (browning) wyd. przez Star. Grodzkie na m. Wilno w 1928 r.

10. Stefan Narkowicz — Św. Jakubska 16—1. Zgub. kartę legitym. wyd. przez U. S. B. i pozwol. na broń (2 flowery) wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie w 1928 r.

11. Franciszka Szadurska—Objazdowa 18—5. Zgub. akt. uznania obywat. Nr. 3203 wyd. przez Star. Grodzkie w 1923 r.

12. Szloma Gordon — Wiwulskiego 4. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Kom. Rządu na m. Wilno Nr. 79345/24855 w 1923 r.

13. Ignacy Lisowski — W. Pohulanka 21—36. Zgub. koncesję tytun. wyd. przez Izbę Skarb. w Wilnie Nr. 22523 w 1925 r.

14. Benjamin Pokiemunski — Nowogródzka 30—24. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie w 1924 r. Nr. 7060/7631.

15. Aleksander Downarowicz — Krakowska 56-a. Zgub. dowód osob. L. 5829/3218 wyd. przez Komis Rządu na m. Wilno dn. 3-VII 1925 r.

16. Konstanty Witold Aleksa—Ul. Moniuszki 8—5. Zgub. legitym. słuchacza zwycz. U. S. B wyd. przez Wydz. lekarski U. S. B. dn. 15-XI 1928 r.

17. Donat Zelwert — Ul. Jar Nr. 8. Zgub. ks. wojsk. i kartę mobil. wyd. przez P. K. U. Wilno.

18. Józef Hrehorowicz — Sołtaniska 32—2. Zgub. tymcz. zaświadcz. wojsk. wyd. przez batal. zapas. Lidzk. P. P. dn. 15-I 1921 r.

19. Edward Kozłowski—Sadowa 19—7. Zgub. świadectwo moraln. wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie dn. 12-VII 1928 r. Nr. 12250.

20. Genia Szlomonowa — Zawalna Zgub. świad. obywat. i dowód osob. wyd. przez Kom. Rządu na m. Wilno Nr. 3957/3832/VIII ps 24.

21. Lejzer Lewin—Szklana 7—11. Zgub. kartę mobil. wyd. przez P. K. U. Wilno.

22. Antoni Kretowicz — Żeligowskiego 17—6. Zgub pozwol. na broń Nr. 4142 wyd. przez Star. Brasławskie.

23. Abram Berzak—Hotel „Bristol" Mickiewicza 22. Zgub. zaświadcz. Kom. Pobor. wyd. dnia 5-V 1928 r.

24. Marja Jeleńska—Mickiewicza 19—2. Zgub. paszport zagran. wyd. dn. 10-XI 1928 r. Nr. 323 serja 502683.

25. Bronisław Kozłowski — Ul. Horodelska 12—5. Zgub. zaświadcz. wyd. przez Kom. Kontr. w Parafjanowie w 1925 r.

26. Zygmunt Anderman — M. Pohulanka 12—5. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Buczacz Woj. Tarnop. w listop. w 1928 r.

27. Cypkin Judel—Krupnica 3—18. Zgub. zaświadcz. wyd. przez Magistrat.

28. Edward Taurogiński — Zakretowa 7 — 1. Zgub. pozw. na broń wyd. przez Star. Grodzkie.

29. Mania Musza Krejman — Nowoświecka 3. Zgub. paszport. niemiecki wyd. w Wilnie przez władze niemieckie Nr. 10874.

30. Kalisa Zimnicka — Staro-Grodzieńska 4—8. Zgub. legitym. uczniowska wyd. przez kancel gimn. F. Welera.

31. Dawid Godin — Węglowa 12—10. Zgub. kartę pobytu wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie Nr. 2523/1184.

32. Halina Wasilewska — Ul. Zarzecze 24—2. Zgub. legitym. uczn. wyd. przez Dyr. Gimn. im. E. Orzeszkowej w Wilnie Nr. 306 na 1928/29 rok szkolny.

33. Jekiel Lewin — Szpitalna 10 — 24. Zgub. prawo jazdy dorożki ciężarowej Nr. 16 wyd. przez ruch kołowy w Wilnie.

34. Fiszel Badzieli—Subocz 44—3. Zgub. dwa prawa jazdy dorożki Nr. 256 ciężarowej Nr. 50 i kontramarka Nr. 50. wyd. przez ruch kołowy w Wilnie.

35. Jan Michałowski—Ul. Szyszkińska 30—1. Zgub. ks. wojsk. Nr. 6807 wyd. przez P. K. U. Wilno w 1924 r.

36. Eugenjusz Kołoszyński — Dąbrowskiego 7—15. Zgub. legitym. stud. L. 2281 wyd. przez Wydz. lekarski U. S. B. dn. 14 XII 1928 r.

37. Stanisław Jocz—Szkaplerna 33—3. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez 85 p. p. w N. Wilejce oraz kartę mobil. wyd. przez P. K. U. Wilno w kwietniu 1925 r.

38. Izrael Rasej—Nowzgródzka 96. Zgub. zaświadcz. Kom. Pobor. wyd. w 1928 r.

39. Antoni Szpakowski — Zauł. Bernardyński 4—4. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno w 1925 r.

40. Katarzyna Karaś — Sosnowa 9—10. Zgub. dow. osob. wyd. przez Star. Lidzkie dn. 27-IV L. 127537.

41. Michał Maszkowski — Ul. Artyleryjska 4. Zgub. dowód osob. Nr. 3336 wyd. przez Star. pow. Wileńskiego w 1923 r.

42. Roman Muchla—Ul. Sosnowa 7—15. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida w 1923 r. Nr. 38-a.

43. Stanisław Stępowski — Mickiewicza 7. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

44. Aron Dudelzak — Piłsudskiego 37—2. Zgub. zaświadcz. rejestrac. roczn. 1909 wyd. przez refer. wojskowy.

45. Teresa Juchniewiczowa—Ul. Archanielska 44—15. Zgub. legitym. emerytki wyd. przez Dyr. P. K. P. Wilno.

46. Fulgencjusz Majewski — Ul. Kirkutowa 4—2. Zgub. legitym. wyd. przez Dyr. Poczt i Telegrafów w Wilnie w lipcu 1925 r. Nr. 614.

47. Władysław Mikołajun—Ul. Jar 8—1. Zgub. zaświadcz. obywat. Nr. 3007 wyd. przez Kom. Obywat. IV kom. P. P. w 1926 r.

48. Józef Marcinkiewicz — Ul. Zacisze 11. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1899 wyd. przez P. K. U. Wilno.

49. Wacław Lachowicz — Ul. Dynaburska 46. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

50. Józef Sakowicz — Ul. Jelenia 1—1. Zgub. ks. wojsk. Nr. 522/3 wyd. przez D. O. P. w Wilnie i kartę mob. leg. z P. K. P. Nr. 297/29 oraz 3 kwity lombardowe Nr. Nr. 22025, 26601, 26486.

51. Jadwiga Juchniewiczówna—Ul. Archanielska 44—15. Zgub. legitym. wyd. przez Dyr. Kolei Państwowej w Wilnie.

po za Wilnem.

1. Daniela Szukiewiczówna — Jaszuny pow. Wileński. Zgub. legitym. wyd. przez Kurat. Okr. Szkoln. Wil. Nr. 291.

2. Aleksander Staniewicz — N. Wilejka, ul. Połocka. Zgub. świad. przemysł. kat. IV wyd. przez Izbę Skarb. w Wilnie w 1928 r. Nr. 522.

3. Józef Alekonis — Wieś Klepacze, poczta Rudziszki. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

4. Zygmunt Pawlun — Wieś Dolna Rusaki gm. Rzeszańska. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno—pow.

5. Józef Birżulonis — Wieś Czarne Kowale gm. Olkienicka. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1894 wyd. przez P. K. U. w Olkienikach.

6. Michał Biżak — Wieś Czarne Kowale gm. Olkienicka. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1893 wyd. przez P. K. U. w Olkienikach.

7. Wacław Wierbilis — Wieś Romaszkańce, gm. Mejszagoła. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1894 wyd. przez P. K. U. Wilno Nr. 975.

8. Szimel Gurwicz — Mickuny gm. Mickuńsk. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Wil. Trockie w 1924 r. Nr. 1955.

9. Wincenty Kulesza — Wieś Wieliczka gm. Święc. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany roczn. 1898.

10. Karol Antonowicz — Wieś Boczkieniki, gm. Święc. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1897 wyd. przez P. K. U. Święciany.

11. Bronisław Wojsznis — Wieś Porubiszki poczta Woronowo. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. w Lidzie.

12. Wacław Zienkiewicz — Folw. Wasilewszczyzna gm. Rudomino Zgub. zaświadcz. tymcz. wyd. przez 13 pułk uł. Wil. 5-X 1925 r.

13. Józef Makarewicz — Zaśc. Widoki gm. Polańsk. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno w 1921 r. Nr. 678.

14. Ignacy Chruszczyński — Maj. Gryszkowszczyzna gm. Rymszany. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Grodno, akt. zast. met. urodz. wyd. przez gm. Opatów i legitym. Krzyża wal. Nr. 57780 wyd. przez P. K. U. Grodno.

15. Mowsza Lewin — Oszmiana, ul. Żeligowskiego Nr. 52. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Oszmiańskie.

16. Władysław Worobiej — Folw. Kamionka, gm. Krzywickiej. Zgub, zaświadcz. rejestr. wyd. przez urząd gm. Krzywickiej.

17. Gitla Hildebrand—Ruskie Wierzby Nr. 42 gm. Mickuńsk. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1900 wyd. przez P. K. U. Wilno w 1922 r.

18. Jewcifiej Gawryłow — Zaść. Borowikińce, gm. Mick. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1809 wyd. przez P. K. U. Wilno.

19. Henryk Mikosza — Królewszczyzna pow. Dziśn. gm. Dokszyce. Zgub. legitym. wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie.

20. Ewelina Sawicz Kębłocka — Maj. Bartodzie, st. Gorkowice. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Grodzkie w 1925 r. Nr. 1998/1221.

21. Michał Zieniewicz — W. Ludwinowo, gm. Trocka. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. pow. Wilno 23-X 1925 r.

22. Stanisław Hołub — Maj. Wojsznaryszki gm. Polańskiej, pow. Oszm. Zgub. tymcz. poświadczenie wyd. przez 3 pułk piech. w N. Wilejce.

23. A. Herasimowicz — Urz. gm. Zośniańskiej poczta Słoboda. Zgub. tymcz. zaśw. demob.

24. Mieczysław Szandorowicz — M. Wielkie Soleczniki. Zgub. ks. wojsk. i kartę mob. wyd. przez P. K. U. Wilno.

25. Nikodem Rymszelis — Poczta i gm. Daugieliszki, wieś Czebotarce. Zgub. dowód osob. wyd. przez Star. Święc. oraz ks. wojsk, roczn. 1894 wyd. przez P. K. U. Święciany.

26. Stefan Kowalski — N.Wilejka, ul. Połocka Nr. 15. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Kościan dn. 16-IX 1920 r.

27. Bronisław Owczynnik — Szkoła w Witanach gm. Twerecz, pow. Święc. Zgub. legitym. naucz. Nr. 1049.

28. Aleksander Nahorski — Wieś Zajeziorce, gm. Solska. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1904, wyd. przez P. K. U. Wilno.

29. Jan Bartoszewicz — Folw. Ryndziewicze, gm. i poczta Kościeniewicze pow. Wilejski. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U, Lida.

30. Boruch Perelman — M. Radoszkowicze, ul. 3 Maja pow. Mołod. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mińsk.-Mazowiecki i dowód osob. wyd. przez Star. Radzymińskie.

31. Piotr Pilimon — Wieś Zadworje, gm. Prozorockiej. Zgub. ks. wojsk.

32. Aleksander Aninowski — Poczta Raków k/Olechnowicz w. Dubasze. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1897 wyd. przez P. K. U. Wilejka.

33. Ignacy Lisica — W. Sieliszcze, gm. Parafjan. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno.

34. Michał Bengis — Maj. Czerwony Dwór, gm. Niemenczyn. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. na pow. Wil. Trocki.

35. Maciej Urbielonis — Wieś Stare Naniszki, gm. Olkienicka. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. w 1922 r.

36. Wacław Szylejko — Wieś Trachniszki, gm. Rymsz. pow. Brasł. Zgub. ks. wojsk. i kartę mobil.

37. Jan Odyniec — Wieś Redzki, gm. Hermanow. pow. Dziśn. Spal. zaświadcz. rejestrac. roczn. 1909 wyd. przez urz. gm. Hermanowick. pow. Dziśn.

38. Władysław Zinkiewicz — Zaśc. Krukieniszki, gm. Dryśw. pow. Brasł. Skradz. dow. osob. i ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.

39. Kirył Pietrow — Wieś Kaczaniszki, gm. Łyntupy, pow. Święc. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1890.

40. Kopel Alperowicz—M. Lebiedziewo, pow. Mołodecz. Zgub. dow. osob. wyd. przez Star Mołodeczańskie.

41. Michał Kretowicz — Post. P. P. pow. Oszmiańsk. w Holszanach. Zgub. legitym. służb. wyd. przez Kom, Wojew. P. P. w Wilnie Nr. 1759.

42. Jan Maczan — Wieś Drabaty, pow. Brasł. Zgub. weksel na 400 zł. wyd. przez Benedykta Bołboczyńskiego.

43. Ignacy Chwalko — Wieś Misuny, gm. Miadziolsk. Zniszcz. dowód tożsamości na konia Nr. 599603 Serji D.

44. Chana Kremer — M. Łyngmiany. Zgub. dowód osobisty.

45. Jan Drabato — Wieś Trakiszki, pow. Brasławski gm. Widzka. Zgub. ks. wojsk. i kartę mobil. wyd. przez P. K. U. Święciany.

46. Józef Herbaczewski — Wieś Przewoźniki, gm. Widze, pow. Brasł. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U, Święciany.

47. Michał Hreczanik — Kobylnik pow. Post. Zgub. zezwol. na broń krótką, wyd. przez Star. Post. na 1928 r.

48. Wincenty Kuncewicz—Zaśc. Miciele, gm. i poczta N. Pohost. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany roczn. 1907.

49. Antoni Moskalewicz — W. Starzynki, gm. Chocienczyck. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno w 1923 r. roczn. 1896.

50. Andrzej Baran — Poczta Radoszkowicze. Zgub. lista ofiar Nr. 65. na zebranie ofiar na Dom Ludowy im. Marsz. Piłsudskiego.

51. Urząd gm. Święciany — St. Święciańskie. Zgub. ks. wojsk. przez Antonowicza i Kuleszę.

52. Bronisław Wołodźko — Poczta Kremieliszki zaść. Brzezina. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.

53. Dmitry Szmerejew — W. Podgórne, gm. Przebrodzka. Zgub. zaświadcz. Nr. 27 wyd. przez gm. Przebrodzką w r. 1910.

54. Piotr Januszonek — Kol. Dziechciarowo gm. Mikołajewska poczta Dzisna. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.

55. Wiktor Klentak — W. Opienki gm. Dołhinowo. Zgub. ks. wojskowa.

56. Szymon Skoworodka, syn Jana i Aleksandry, urodz. 1900 r. — Zam. kol. Franopol, gm. Miorskiej. Skradz. ks. wojsk. wyd przez P. K. U. Święciany.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenie do „Dziennika Wojewódzkiego" instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena ogłoszeń za wiersz milimetrowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 20 groszy.

Cena niniejszego numeru wynosi **1 złoty.**

Drukarnia „Zniecz" w Wilnie, Ś-to Jańska № 1.